

Bechoros – Simanim

פרק א – הלוקח עובר חמור

דף ב – 2 Daf

1. Partial ownership of an עבו"ם which exempts from *bechor*

The first Mishnah states: הלוקח עובר חמורו של עובד כוכבים – if *one buys the fetus of an idolator's donkey*, or sells his own donkey's fetus to an עבו"ם even though it is forbidden to do so, or jointly purchases a donkey with an עבו"ם, והמקבל הימנו – *or accepts a donkey from* [an עבו"ם] to raise it, with the agreement that they will divide the offspring, or *gives his own donkey to* [an עבו"ם] *on contract* to raise it for him (and divide the offspring), פטור – *in all these cases, [the firstborn donkey] is exempt from bechor status, because the passuk says "בישראל"* – *in Yisroel*, אבל לא באחרים – *but not in other* [nations], i.e., where an עבו"ם owns or partially owns the fetus. The Gemara explains the necessity for all five cases. In a Baraisa, Rebbe Yehudah says that שותפות with an idolator does not exempt from בכורה.

2. Does Rebbe Yehudah's permit to sell a שבורה to an עבו"ם also apply to an עובר?

In a Mishnah discussing the prohibition to sell large livestock to an עבו"ם (because it performs work on Shabbos), Rebbe Yehudah permits selling שבורה – *an injured animal* which can no longer perform labor. The Gemara asks if Rebbe Yehudah would permit selling an עובר to an עבו"ם – *is Rebbe Yehudah's reason to permit selling an injured animal because it is "broken" and cannot perform work on Shabbos?* If so, עובר – *a fetus is also "broken,"* i.e., it cannot perform work, and selling it would be permitted. Or, is Rebbe Yehudah's reason because שבורה לאו היינו אורחיה – *an injured animal is not its normal state*, so its sale will not be confused with a normal animal's sale, whereas a fetus, which is in its normal state, might lead some to sell ordinary animals to idolators? A Baraisa is eventually quoted in which Rebbe Yehudah explains that one may sell an injured animal להתרפאות יכולה – *because it cannot be healed* (and will never perform labor). Clearly, an injured animal which can be healed, as well as a fetus which will eventually be able to perform labor, cannot be sold.

3. מכר בהמה לעובדיה מאי

The Gemara asks: מכר בהמה לעובדיה – if *one sold the rights in an animal for its fetuses* [to an עבו"ם], is he penalized to repurchase his rights in the animal, like one who illegally sold an animal? This question may be asked both according to Rebbe Yehudah and the Rabbonon. According to Rebbe Yehudah, who permits selling שבורה, perhaps it is because לא אתיא לאיחלופי – *it will not come to be confused* with a normal animal; however, he might forbid selling a healthy animal [for rights to its fetuses], because that may be confused with normal sales of animals. Or, we can say that if Rebbe Yehudah permits completely selling an injured animal, דפסקה מיניה – *which becomes entirely detached from him* after the sale, then certainly he would permit selling the fetus rights of a normal animal, where the animal does not become detached from him. According to the Rabbonon, who forbid selling שבורה, perhaps that is because it is completely detached from him through the sale, whereas they might permit selling the fetus rights of a normal animal. Or, we can say that if they forbid selling שבורה, whose sale will not be confused with a normal animal's sale, then they would certainly forbid selling the fetus rights of a normal animal.

Siman – House

At the Animal Maternity **House** where a Jew who jointly owned a donkey with an עבו"ם was informed that the first born of their donkey was exempt from בכור status, a man outside who just sold his injured cow to an עבו"ם was told that he is not permitted to sell his pregnant cow's fetus, and to take down his sign offering to sell non-Jews the rights to all the fetuses his cow would potentially bear in the future.

דף ב | DAF 2

House

At the Animal Maternity House where a Jew who jointly owned a donkey with an עכו"ם was informed that the first born of their donkey was exempt from בכור status, a man outside who just sold his injured cow to an עכו"ם was told that he is not permitted to sale his pregnant cow's fetus, and to take down his sign offering to sell non-Jews the rights to all the fetuses his cow would potentially bear in the future.

3 things to remember

1. Partial ownership of an עכו"ם which exempts from *bechor*
2. Does Rebbe Yehudah's permit to sell a שבויה to an עכו"ם also apply to an עובר?
3. מכר בהמה לעובריה מאי

Bechoros – Simanim

פרק א – הלוקח עובר חמור

דף ג – 3 Daf

1. How much must partnership must an עבו"ם have to exempt a בכור?

The Gemara presents three opinions about an עבו"ם's partnership in an animal which exempts it from *bechor* status: Rav Huna says אפילו אזנו – *even* if his partnership is only in *its ear*. Rav Nachman objected: וילימא ליה שקיל אזנך וזיל – *but let* [the Kohen] *tell him, "Take your ear and go!"* but the rest of the animal should be subject to בכורה!? Rav Chisda says the עבו"ם's partnership must involve דבר שעושה אותו נבלה – *something which* [if removed] *would make* the animal a *neveilah*, and Rava says: דבר שעושה אותו טריפה – *something which* [if removed] *would make* the animal a *tereifah*. Rava holds טריפה אינה חיה – *a tereifah cannot live*, making such limbs essential, and Rav Chisda holds טריפה חיה. Rav Pappa says that just as Rav Huna exempts where an עבו"ם is a partner in the *bechor's* ear (because it is lacking in "כל" בכור), he would also exempt partnership in the *mother's* ear (because it is lacking in "כל מקנה"). Although נפלים – *non-viable offspring* are subject to *bechor* status (and must be buried), that is because there is no *chullin* portion mixed into them, but regarding שותפות with an idolator, כיון דעריבו בהו חולין – *since there is chullin* (the עבו"ם's share) *mixed into them*, they are excluded from "כל" בכור.

2. "שינוי" is a מום (e.g., a sheep resembling a goat)

A Mishnah teaches that if a female sheep bore a firstborn resembling a goat, or vice versa, it is exempt from *bechor* status, ואם יש בו מקצת סימנין – *but if it has partial features* like its mother, it has *bechor* status. Rebbe Yochanan says that although it is a *bechor* (and is given to a Kohen), its unusual appearance is a מום קבוע, and the Kohen may *shecht* it for his personal consumption, because מומא ליה ליה דאישתי הוה – *since it mutated*, [its mutation] is a *blemish*. Although a Mishnah already taught that פיו דומה כשל חזיר – [a *bechor*] *whose mouth is similar to that of a pig* is a מום, that is a mutation resembling a creature which is not subject to *bechor*, as opposed to a sheep resembling a goat. Although another Mishnah teaches that a *bechor* with one large eye or one small eye is a בעל מום, and "a large eye" refers to the eye size of a calf (which is subject to *bechor*), the Gemara explains that this מום may not be because of שינוי, but because it is "שרוע", an animal with limbs of unequal size.

3. Rav Mari bar Rachel's flock died out because he prevented their בכורה קדושת

Rav Mari bar Rachel would transfer ownership of the ears of his firstborn animals to an עבו"ם before they were born, to exempt them from *bechor* status. Still, he prohibited them for גיזה ועבודה – *shearing and work* and gave them to a Kohen, like an ordinary *bechor*. Ultimately, his flock died out, although his intent was to prevent תקלה – *an inadvertent transgression* (of גיזה or עבודה), משום דמפקע להו מקדושתיהו – *because he removed them from they* [bechor] *sanctity*. The Gemara objects that Rav Yehudah permits inflicting a מום on a *bechor* fetus before its birth to prevent its *bechor* status!? It answers that a מום only precludes it from קדושת מזבח (i.e., as a *korban*), but it still attains "קדושת כהן" – *sanctity for the Kohen*, i.e., the *kedushah* of a *bechor* which is a בעל מום, which is given to the Kohen, and cannot be shorn or worked. Alternatively, Rav Mari knew how to properly transact with an idolator (i.e., to receive money from him), but others observing him might make an ineffective transaction, leading to an inadvertent transgression.

Siman – Camel

The idolator **camel** owner who wanted to expand his fleet to include sheep and started slow by **buying an ear of a בכור**, was surprised when **mutated בכורות were born some looking like camels and some born from sheep looking like a goat** and was quite frightened when the seller's whole flock died in punishment for avoiding קדושת בכור.

דף ג | DAF 3

Camel

The idolator **camel** owner who wanted to expand his fleet to include sheep and started slow by **buying an ear of a בכור**, was surprised when mutated בכורות were born some looking like **camels** and some born from sheep looking like a goat and was quite frightened when the seller's whole flock died in punishment for avoiding בכור קדושת בכורה.

3 things to remember

1. How much must partnership must an עכו"ם have to exempt a בכור?
2. "שנינו" is a מום (e.g., a sheep resembling a goat)
3. Rav Mari bar Rachel's flock died out because he prevented their קדושת בכורה

Bechoros – Simanim

פרק א – הלוקח עובר חמור

Daf 4 – דף ד

1. Kohanim and Leviim are exempt from פדיון חמור and פדיון הבן

The next Mishnah states that Kohanim and Leviim are exempt from the law of *bechor*, based on a *kal vachomer*: אם – it is logical they should exempt their own. Abaye explains that since Leviim's animals (i.e., sheep) removed the *kedushah* of Yisroelim's animals (i.e., firstborn donkeys) in the מדבר, their animals should certainly remove *kedushah* from their own firstborn animals. Rava explains that the Mishnah's *kal vachomer* refers to exempting a human *bechor* (from פדיון הבן): if the *kedushah* of Leviim removed the *kedushah* of firstborn Yisroelim in the מדבר, then it should certainly remove the *kedushah* of their own firstborns. According to Rava, the source exempting a Levi's firstborn donkey is a *hekesheh*, teaching: anyone subject to the *halachah* of a human *bechor* is subject to the *halachah* of a nonkosher animal's *bechor*, and anyone not subject to the *halachah* of a human *bechor* is not subject to the *halachah* of a nonkosher animal's *bechor*.

2. One Levi's פטרי חמורים שה

Rebbe Chanina said: פטרי חמורים מישראל – one belonging to a Levi exempted many firstborn donkeys of Yisroel, and was not limited to redeeming only a single פטרי חמור. Abaye supports this from the fact that the Torah calculated only the surplus human firstborns, but not their surplus animals. However, the Gemara objects that perhaps there simply was no surplus of Yisroel's firstborn donkeys over the Leviim's sheep. Instead, a proof is brought from the *passuk*: ואת בהמת הלויים תחת בהמתם – the "animal" of the Leviim in place of their "animals," implying one animal (i.e. sheep) in place of many animals (i.e. firstborn donkeys). Rava supports this statement from a Mishnah teaching that a Yisroel uses a single שה for redeeming repeatedly (provided the Kohen gives it back after each redemption). Accordingly, Rebbe Chanina was explaining that the reason for this Mishnah's ruling is that one שה of a Levi exempted many firstborn donkeys of Yisroel in the מדבר.

3. Were *bechoros* sanctified in the מדבר?

Rebbe Yochanan said: קדשו בכורות במדבר – *bechoros* were sanctified in the מדבר, but Reish Lakish says they were not. Rebbe Yochanan holds that since they were commanded in Mitzrayim, "קדש לי כל בכור" – Sanctify for Me every firstborn, we assume that this continued from then on. Reish Lakish holds that since the Torah says, after mentioning Klal Yisroel entering Eretz Yisroel, "והעברת" – and you shall set apart [every firstborn for Hashem], לא – it implies that prior to entering Eretz Yisroel, they were not sanctified. Reish Lakish agrees that the *bechoros* in מצרים were sanctified, and says it was they who performed the עבודה on עבודת before the משכן was built. Rebbe Yochanan argues that if new *bechoros* stopped becoming sanctified in the מדבר, then the *bechoros* of מצרים should have lost their *kedushah* as well. Reish Lakish disagrees and distinguishes between those who were already sanctified and those who had never been sanctified. Ultimately, however, Rav Pappa proves from a *passuk* that all new *bechoros* were counted (and sanctified) in the second year in the מדבר. Therefore, the *machlokes* is revised: Rebbe Yochanan holds קדשו ולא פסקו – they were sanctified and never ceased to be sanctified throughout the מדבר. Reish Lakish holds they were sanctified once in the second year and were no longer sanctified until they entered Eretz Yisroel.

Siman – Door

The Kohen and Levi who walked through the פדיון בכור Exemption Door came across a Levi using his one sheep to exempt many firstborn donkeys of Yisroel, while two men argued beside the קדושת בכורות Door whether it had remained open throughout the years in the מדבר, or had opened only during the second year and then remained closed until they entered Eretz Yisroel.

דף ד | DAF 4

Door

The Kohen and Levi who walked through the פדיון בכור Exemption Door came across a Levi using his one sheep to exempt many firstborn donkeys of Yisroel, while two men argued beside the קדושת בכורות Door whether it had remained open throughout the years in the מדבר, or had opened only during the second year and then remained closed until they entered Eretz Yisroel.

3 things to remember

1. **Kohanim** and **Leviim** are exempt from פדיון הבן and פדיון פטר חמור
2. One Levi's **שה** exempted many פטרי חמורים
3. Were **bechoros** sanctified in the מדבר?

DAF 5 | דף ה

Hay

The Roman officer riding on the **hayride** with a Levi who asked him where the missing three hundred Leviim were in the count in the **midbar**, were being pulled by donkey **bechoros** who were redeemed reminding them of the donkeys who carried the gold and silver out of **Mitzrayim**, past **piles of hay** being used to demonstrate that a **bechor** is only required to be redeemed if the offspring are the same as the mother.

3 things to remember

1. The Roman שר's questions about the "missing" *Leviim* and שקלים
2. Why are donkeys specifically sanctified as a *bechor*?
3. Different sources exempting a *bechor* which resembles a different animal

Bechoros – Simanim

פרק א – הלוקח עובר חמור

Daf 6 – דף ו

1. פרה שילדה מין חמור (e.g., regarding מקצת סימנים שאילות)

The previous Daf quoted a Mishnah that if an ewe's firstborn resembles a goat, but has partial features of its mother, it is subject to *bechor* status. Three questions are posed about the extent of this ruling: (1) פרה שילדה מין חמור – if a cow bore a firstborn resembling a donkey, ויש בו מקצת סימנים – and it has partial features of its mother, what is its *halachah*? Although a רחל's firstborn which resembles a goat (but shares partial features of its mother) has *bechor* status, that may be because both the mother's species and the species the *bechor* resembles are kosher animals, and the *bechor* of both species have קדושת הגוף. Here, however, the offspring resembles a nonkosher animal, whose *bechor* has only קדושת דמים. (2) What if a donkey's offspring resembles a horse (and shares partial features of its mother)? Here, the resembled species is not subject to *bechor* laws at all; on the other hand, both it and the mother's species are non-kosher animals. (3) What if a cow's offspring resembles a horse (and shares partial features of its mother)? Here, the two species are not similar in any respect. Or, do we say סימנים מילתא היא – features similar to the mother are significant on their own?

2. Eating offspring of a kosher animal which resemble a nonkosher animal

The Mishnah on the previous Daf taught: בהמה טהורה שילדה כמין בהמה טמאה – if a kosher animal bore offspring resembling a nonkosher animal, it is permitted in consumption, but if a nonkosher animal's offspring resembles a kosher animal, it is forbidden in consumption, שהיוצא מן הטמא טמא – because a product of something nonkosher is nonkosher, והיוצא מן הטהור טהור – and a product of something kosher is kosher. [This principle is presented here as a *siman* to avoid confusing the two rulings.] The first ruling is derived from "גמל...טמא הוא" – camel...it is nonkosher, teaching that טמא הוא – only it (an actual camel) is nonkosher, ואין טמא הנוול מן הטהור טמא אלא טהור – but a "nonkosher" animal born from a kosher animal is not nonkosher; rather, it is kosher. Rebbe Shimon prohibits this animal, because the Torah mentions "גמל" twice: one refers to a camel born from a camel, and the other to a "camel" born from a cow.

3. A *derashah* is necessary to prohibit milk of nonkosher animals

The Tannaim derive from *derashos* that the milk of camels (i.e., nonkosher animals) is forbidden for consumption. The Gemara asks why this is necessary, since it should presumably be included in the *derashah* "הטמאים" – the nonkosher ones, which teaches לקיפה שלהן – to prohibit their brine, their gravy, and their sediment (i.e., anything produced by nonkosher animals)!? The Gemara explains that the permissibility of milk of a kosher animal itself is a novelty. According to one opinion, דם נעבר ונעשה חלב – blood thickens and becomes milk, and logically should have been prohibited like blood. Even according to the opinion that milk does not originate from blood, it should have been prohibited like אבר מן החי – a limb taken from a live animal. Since the permissibility of even milk of a kosher animal is a novelty, one could have thought that even milk of a nonkosher animal is permitted. Therefore, a *derashah* is necessary to prohibit it. [The Gemara proceeds to prove from the Torah that milk of a kosher animal is permitted in consumption.]

Siman – Sword (A *vav* is straight like a sword)

As one **swordsmen** overseeing the army's animal stables examined bizarre newborns with partial features of their mothers to determine their *bechor* status, another permitted the *shochet* to take the camel-like calf born to feed the soldiers, while a third **swordsmen** shattered a jug of forbidden camel milk with his **sword**.

דף 6 | DAF 6

Sword (A vav is straight like a sword)

As one **swordsman** overseeing the army's animal stables examined bizarre newborns with partial features of their mothers to determine their *bechor* status, another permitted the *shochet* to take the camel-like calf born to feed the soldiers, while a third **swordsman** shattered a jug of forbidden camel milk with his **sword**.

3 things to remember

1. מקצת סימנים regarding שאלות of the mother (e.g., פרה שילדה מין, חמור)
2. Eating offspring of a kosher animal which resemble a nonkosher animal
3. A *derashah* is necessary to prohibit milk of nonkosher animals

Bechoros – Simanim

פרק א – הלוקח עובר חמור

דף ז – Daf 7

1. A "טמא" born from a טהור which was impregnated by a "טמא"

In a Baraisa, Rebbe Yehoshua *darshens*: אך את זה לא תאכלו – but “this” you shall not eat from among those which bring up their cud or have split hooves, teaching: זה אי אתה אוכל – “this” [camel-like offspring of a cow] you may not eat, אבל אתה אוכל הבא בסימן אחד – but you may eat a cow’s camel-like offspring which bears one feature of its mother. This refers to a טמא הנולד מן הטהור ועבורו מן הטהור – a “nonkosher” animal born from a kosher animal which was impregnated by a kosher animal. However, the offspring of a טמא מן הטהור – [a kosher animal] impregnated by a nonkosher animal is forbidden, because the *passuk* says שה בשבים ושה עדים – a *שה* of sheep and a *שה* of goats. The plural expressions imply that the offspring is not permitted בבשר ובאמו ובאביו – unless its father is a sheep and its mother is a sheep. Rebbe Eliezer says that the repetition of “שה” teaches that the offspring is always permitted, even if only the mother is kosher and the father is not. Since a kosher and nonkosher animal cannot bear offspring together, Rebbe Yirmiyah explains that the “nonkosher” father described here is קלוט בן פרה – an uncloven-hoofed animal born from a cow, following Rebbe Shimon, who forbids such an animal in consumption.

2. מי רגלים של חמור

Rav Sheishess was asked: מהו – מי רגלים של חמור – what is the *halachah* regarding donkey urine? They did not ask about the מי רגלים of horses and camels, because they are not murky, and are unlike milk; rather, it is as if מיא עול – water entered the animal and water emerged from it, and remains permitted. The inquiry was specifically about a donkey’s מי רגלים, דעבירי ודמו לחלב – which is murky, and thus similar to milk. Do we say קא מימצצי – it is excreted from its body and is forbidden, or is this also water which entered and emerged, with its murkiness caused by הבלא דבשרא – the heat of its flesh? Rav Sheishess answered that the Mishnah taught שהיוצא “מן” הטמא – a product of something nonkosher is nonkosher, using the term “מן” instead of “מטמא”. This, too, מי רגלים – of a nonkosher type. In another version, they did not inquire about the מי רגלים of horses and camels because no one drinks it. The inquiry was specifically about a donkey’s מי רגלים, which people drink for healing purposes. Rav Sheishess prohibited it, because it is produced by a nonkosher source.

3. Why bees’ honey is permitted

A Baraisa explains that דבש דבורים – bees’ honey is permitted, because [the bees] ingest [the nectar] into their bodies, ואין ממצצות אותו מגופן – but do not excrete [the honey] from their bodies (i.e., the nectar is transformed into honey in their bodies, but is not produced by their bodies). However, Rebbe Yaakov holds that honey was directly permitted by the Torah, and would otherwise have been forbidden. He *darshens*: אך את זה תאכלו – but this you may eat from all the creeping creatures which fly, implying that you may not eat a nonkosher שרץ which flies. Since this is written explicitly in the Torah, the Baraisa means instead to teach אבל אתה – but you may eat what a nonkosher flying creatures produces. This only permits bees’ honey, שאין לו שם לווי – which has no accompanying name (i.e., it is called simply “honey”), but does not permit the honey of גיזין or wasps. Another Baraisa permits all honey, and disagrees with Rebbe Yaakov.

Siman – Gun (כלי זין)

When the man was excluded from the exclusive **gun** club because **the camel looking cow he was riding was born from a non-kosher father**, he got **a terrible headache and wanted to use donkey urine as a cure** but was told **the only thing that comes from a non-kosher animal and is permitted is honey**, which he could have with his tea.

דף ז | DAF 7

Gun

When the man was excluded from the exclusive **gun** club because the camel looking cow he was riding was born from a non-kosher father, he got a terrible headache and wanted to use donkey urine as a cure but was told the only thing that comes from a non-kosher animal and is permitted is honey, which he could have with his tea.

3 things to remember

1. A "טמא" born from a טהור which was impregnated by a "טמא"
2. מי רגלים של חמור
3. Why bees' honey is permitted

Bechoros – Simanim

פרק א – הלוקח עובר חמור

דף 8 – ח

1. Procreation of various creatures (chickens lay eggs by day)

A lengthy Baraisa discusses the breeding of various creatures. Nonkosher fish spawn live young, whereas kosher fish lay eggs. All creatures which bear live young nurse them, while those which lay eggs gather food for them. כל שתשמישו ביום יולד ביום – *all* [creatures] *which mate during the day*, such as chickens, *give birth by day*; those which mate at night (such as bats) give birth at night, and all those which mate both by day and night (such as people) give birth either by day or night. Based on this principle, if one inspected a chicken's nest on Erev Yom Tov and found no eggs in it, and arose before dawn and found an egg there, the egg is permitted (i.e., not מוקצה), because it was definitely laid during the day, before Yom Tov. Although he had inspected the nest, the majority of the egg must have emerged the previous day (and then retracted), making it permitted for use on Yom Tov. Creatures whose manner of mating and lengths of gestation match are able to crossbreed and raise each other's young.

2. Gestation periods of various creatures – the snake for seven years

A Baraisa discusses the gestation period of numerous animals, and their counterparts among trees. For example, a cat is born after fifty-two days, and its counterpart is the mulberry. The Baraisa continues until concluding that a snake is born after seven years, and its counterpart is the olive tree. *and for that wicked one we find no counterpart* (some say the מוכסס is its counterpart). This is derived from when the נחש was cursed: ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה – *you are accursed beyond all the beasts of the field and beyond all the animals of the field*. Just as the חיה was cursed seven times more than the חיה – a donkey's twelve-month gestation is seven times a cat's fifty-two days – so too, the snake is cursed seven times more than the חמור (i.e., a seven-year gestation). When Rebbe Yehoshua ben Chananyah told the Caesar that a snake's gestation is seven years, the Caesar responded that סבי דבי אתונא – *the sages of Athens* had mated snakes which bore young after only three years. Rebbe Yehoshua replied that those snakes had already been pregnant for four years beforehand. The Caesar protested that the sages of Athens are wise (and would have conducted their experiment properly), but Rebbe Yehoshua replied: אנן חכימין מינייהו – *we are wiser than they*.

3. Rebbe Yehoshua ben Chananyah's debate with the סבי דאתונא

The Caesar told Rebbe Yehoshua ben Chananyah that if he was wiser than the סבי דאתונא, לי – *then defeat them* in a debate *and bring them to me*. Rebbe Yehoshua had a ship built with sixty compartments. The Gemara relates how he found the entrance to the sages' locale and contrived to have the inner and outer guards killed. He found the younger sages above, and the older sages below; realizing he would be killed for greeting either group first, he said only, "שלום לכו" – *Peace unto you!* He engaged the סבי דאתונא in a battle of wits, stipulating that they could do whatever they pleased to him if he lost, while if he won, they would dine with him on his ship. The Gemara relates their battle of wits, which included numerous absurd questions. For example, they challenged him to say a completely empty (untrue) statement. He replied that a female mule had given birth, and the offspring was born carrying a note stating that the father was a mule of a hundred thousand zuz. He eventually brought them onto his ship, taking along soil from Athens, and brought them to the Caesar. The Gemara then relates their ultimate demise.

Siman – Challah

The excited **challah baker** who knew the mating patterns of animals and collected the chicken eggs during the day when they are laid, had made a fresh **challah** each week while waiting for his pet snake to give birth, for seven years straight, and decided to present the **challos** instead to the wise Rabbi arriving on a boat, along with sixty Athenian sages.

DAF 8 | דף ח

Challah

The excited **challah baker** who knew the mating patterns of animals and collected the chicken eggs during the day when they are laid, had made a fresh **challah** each week while waiting for his pet snake to give birth, for seven years straight, and decided to present the **challos** instead to the wise Rabbi arriving on a boat, along with sixty Athenian sages.

3 things to remember

1. Procreation of various creatures (chickens lay eggs by day)
2. Gestation periods of various creatures – the snake for seven years
3. Rebbe Yehoshua ben Chananyah's debate with the סבי דאתונא

Bechoros – Simanim

פרק א – הלוקח עובר חמור

דף ט – 9 Daf

1. Simultaneous births of multiple donkeys

The next Mishnah states: חמורה שלא ביכרה – regarding a female donkey which had not previously given birth, וילדה – and gave birth to two males, he gives one lamb to the Kohen, because one of them is a *bechor*. If it gave birth to a male and female (and it is unknown which was born first), מפריש טלה אחד לעצמו – he separates one lamb to redeem the male in case it is a *bechor*, but keeps the lamb for himself, because a redeeming lamb is permitted in benefit, and the Kohen must prove that it belongs to him. If two female donkeys which never gave birth gave birth to two males between them, they are both redeemed. If there is one female, he gives one lamb to the Kohen, and if there are two females, the Kohen receives nothing (Rashi adds that he separates two lambs and keeps them). If one female donkey had previously given birth, and another had not, and both gave birth to males, the Kohen receives one lamb, but if a male and female were born, he separates one lamb and keeps it.

2. Machlokes whether אפשר לצמצם applies to two bechoros of פטר חמור born at once

Rebbe Yirmiyah says that the above Mishnah does not agree with Rebbe Yose HaGlili, who holds אפשר לצמצם – it is possible to be exact, meaning that both births can occur at exactly the same moment. He holds that when twin firstborn sheep are born simultaneously, both are *bechoros* and both are given to a Kohen. Accordingly, he holds that if both donkeys appeared to be born at the same moment, the owner would have to redeem both. Abaye disagrees and says that Rebbe Yose HaGlili's opinion is limited to twin kosher bechoros, where the *passuk* says "הזכרים לה" – the "males" (plural) are to Hashem, and the "ה" excludes firstborn donkeys from this law. However, a Baraisa explicitly teaches that Rebbe Yose HaGlili holds that twin firstborn donkeys are both *bechoros*, refuting Abaye. Although the *passuk* teaching that multiple firstborns are considered *bechoros* is written about kosher animals, Rebbe Yose HaGlili derives that the same rule applies to donkeys.

3. Machlokes whether a פטר חמור is permitted in הנאה before פדיון

The Mishnah taught that a *safek* פטר חמור is redeemed with a lamb, which the owner keeps. This redemption is necessary to remove its prohibition, which proves that פטר חמור is forbidden in benefit before it is redeemed. This follows Rebbe Yehudah's opinion, whereas Rebbe Shimon permits benefiting from a פטר חמור before redemption. Rebbe Yehudah's reasoning is explained: יש לך דבר שהקפידה עליו תורה לאפקועי לאיסוריה בשה – is there anything which the Torah insisted that its prohibition is removed specifically with a ש that it permitted before being redeemed? [Although a פטר חמור can be redeemed with anything equaling its full value, a ש can redeem it regardless of its value.] This specificity of requiring a ש for פדיון indicates that פדיון removes a prohibition. Rebbe Shimon holds: יש – is there anything whose redemption is permitted in benefit, while [the redeemed item] was forbidden? Since the ש is permitted for benefit (even after redeeming the פטר חמור), the donkey must also have been permitted for benefit. Alternatively, Rebbe Shimon *darshens* a *passuk* to permit a פטר חמור in benefit. Rebbe Yehudah *darshens* it differently, leaving a פטר חמור forbidden in benefit, like a kosher *bechor*.

Siman – Teapot

The men drinking **tea** at the פדיון פטר חמור ceremony who told the owner that he only has to **use one sheep to redeem the twin male donkeys who were born**, spilled their **tea** when a Rabbi came along and declared that he **must give two because אפשר לצמצם even by donkeys**, and splashed **iced tea** at boys giving donkey rides **before the אסור בהנאה because the donkeys are**.

דף ט | DAF 9

Teapot

The men drinking **tea** at the פדיון פטר חמור ceremony who told the owner that he only has to use one sheep to redeem the twin male donkeys who were born, spilled their tea when a Rabbi came along and declared that he must give two because אפסר לצמצם even by donkeys, and splashed iced **tea** at boys giving donkey rides before the פדיון because the donkeys are אסור בהנאה.

3 things to remember

1. Simultaneous births of multiple donkeys
2. Machlokes whether אפסר לצמצם applies to two bechoros of פטר חמור born at once
3. Machlokes whether a פטר חמור is permitted in הנאה before פדיון

Bechoros – Simanim

פרק א – הלוקח עובר חמור

Daf 10 – י

1. Rebbe Shimon agrees that after עריפה, a פטר חמור is forbidden (and not מקבל tumah)

On the previous Daf, Rebbe Shimon said that a פטר חמור is permitted in benefit before being redeemed. Rabbah says: אסור – *Rebbe Shimon agrees that after decapitation* (i.e., where the owner does not redeem it), *it is forbidden*. He brings proof from a Baraisa in which the Tanna Kamma said that all foods forbidden in benefit (including פטר חמור) are still susceptible to *tumah*, but Rebbe Shimon says that anything which cannot be fed to a gentile is not called “food,” and is therefore not susceptible to *tumah*. Since Rebbe Shimon does not say that he concedes that פטר חמור is susceptible to *tumah*, he must hold it is forbidden in benefit after עריפה, and therefore not מקבל *tumah*. The Gemara suggests that the Baraisa’s case is where he did not intend to use it for food (and donkey meat is not usually eaten). Rav Sheishess explains why the Rabbonon would nevertheless consider it susceptible to *tumah*: הואיל ואיסורו חישבו – *because its prohibition is tantamount to its intention* (i.e., the prohibition for Jews implies it is fit for gentiles to eat). However, this explanation is eventually rejected.

2. A פטר חמור is killed if it is not redeemed because the owner caused a loss to the Kohen

Rav Nachman also said that Rebbe Shimon agrees that a פטר חמור is forbidden in benefit after עריפה. His second suggested proof is a Baraisa explaining why a פטר חמור is decapitated if it is not redeemed: הוא הפסיד ממונו של כהן – *he caused a loss to the Kohen’s property* by not redeeming the donkey with a lamb; לפיכך יופסד ממונו – *therefore, his property should be lost*. Now, if this Baraisa follows Rebbe Yehudah’s opinion, that a פטר חמור is forbidden even before redemption, היא מיפסד וקאי – *it is already lost* to the owner, since it was never permitted to him! Rather, it must be Rebbe Shimon, and apparently teaches that it is forbidden in benefit after עריפה. The Gemara offers two answers: the Baraisa can follow Rebbe Yehudah, and although the donkey was already forbidden in benefit, אפסידא – the Baraisa refers to *the loss of the difference* in value between the donkey and an inexpensive lamb with which he could have redeemed it. Alternatively, the Baraisa can follow Rebbe Shimon, and the “loss” may refer פחת מיתתה – *the depreciation* of the donkey’s value caused by killing it.

3. Machlokes if a פטר חמור must have a minimum value to redeem a ש

In a Baraisa, the Tanna Kamma *darshens*: תפדה תפדה – the Torah says, “*you shall redeem*” twice. They teach: [תפדה] – *redeem it immediately*, even before thirty days, and תפדה כל שהוא – *redeem it for any amount*, i.e., with a ש of even minimal value. Although a פטר חמור is compared to a human *bechor*, which is redeemed after thirty days and requires five סלעים, these laws do not apply to a פטר חמור. Rebbe Yose bar Rebbe Yehudah says: אין פדייה פחותה – *every valuation shall be in the holy shekel*, teaching: כל ערכך יהיה בשקל הקדש – *all valuations which you make for redemption may not be less than a shekel’s value*. The *halachah* follows the Chochomim, and one may even redeem with דנקא בר דנקא – *a thin [lamb] worth just a sixth of a zuz*. This applies to עושה מעצמו – *one who acts on his own*, but for לימלך – *one who asks* what he should give the Kohen, a generous person gives [a ש worth] סלע, a stingy person gives one worth a *shekel*, and an average person gives one worth a “רגיא” (three zuz).

Siman – Minyan of Yidden

When the **minyan of Yidden** watched a פטר חמור after עריפה marked אסור בהנאה and not מקבל טומאה, they confronted its owner for causing the Kohen a loss by refusing to redeem it and told him he could have redeemed it immediately with a thin lamb worth just a sixth of a zuz.

דף י | DAF 10

Minyan of Yidden

When the **minyan of Yidden** watched a פטר חמור after עריפה marked אסור בהנאה and not מקבל טומאה, they confronted its owner for causing the Kohen a loss by refusing to redeem it and told him he could have redeemed it immediately with a thin lamb worth just a sixth of a zuz.

3 things to remember

1. Rebbe Shimon agrees that after עריפה, a פטר חמור is forbidden (and not מקבל tumah)
2. A פטר חמור is killed if it is not redeemed because the owner caused a loss to the Kohen
3. Machlokes if a פטר חמור must have a minimum value to redeem a פטר חמור

Bechoros – Simanim

פרק א – הלוקח עובר חמור

Daf 11 – דף יא

1. A פטר חמור may be redeemed with anything for its value

Reish Lakish says that if one has a פטר חמור but has no *שה* with which to redeem it, *he redeems it for its value* with anything. The Gemara initially says that this cannot accord with Rebbe Yehudah, who says that a פטר חמור is forbidden in benefit based on the fact that *the Torah insisted that it be redeemed specifically with a sheep* (and nothing else). However, Ravina asks that the *halachah* follows Rebbe Yehudah in his arguments against Rebbe Shimon, and the anonymous Mishnah on Daf 9b follows Rebbe Yehudah. How, then, could Reish Lakish issue a ruling that does not accord with Rebbe Yehudah? Therefore, the Gemara concludes that even Rebbe Yehudah agrees that a פטר חמור can be redeemed for its value with anything, because *לא יהא חמור מן ההקדש – it should not be more stringent than hekdesch*, which can be redeemed for its value with anything. *ולא אמרה תורה – The Torah did not say to redeem it with a שה to be stringent with him; rather, it was to be lenient with him* (by allowing פדיון with a *שה* of lesser value).

2. Redeeming someone else's פטר חמור

Rav Huna says: *if one redeems his friend's firstborn donkey, it is redeemed*. The Gemara asks: *פדיונו לפודה – Does [the donkey] which he redeemed belong to the redeemer, or perhaps [the donkey] which he redeemed belongs to the original owner?* According to Rebbe Shimon's opinion, that the פטר חמור was always permitted in benefit, it is obvious that *הוא – it is the owner's property*, and one cannot acquire it by redeeming it. The question is according to Rebbe Yehudah's opinion, that it is forbidden in benefit before being redeemed. Is a פטר חמור similar to *hekdesch*, where the redeemed item belongs to whoever redeems it? Or do we say, *כיון דקני להו בביני וביני – since [the owner] owned it for difference in value between it and the שה*, it is not like *hekdesch*, and the owner would keep the donkey? A Baraisa obligates כפל – *double payment* for stealing a פטר חמור. Since stealing *hekdesch* does not obligate כפל, this proves that a פטר חמור is not like *hekdesch*, and the redeemed donkey belongs to the original owner.

3. Separating *terumah* and מעשר from produce purchased from an עב"ם

Rebbe Chanina said that if one purchased smoothed piles of טבל from an idolator, *he tithes them and they are his*, i.e., he may sell the *terumah* to a Kohen. He must separate *terumah* (etc.), because אין קנין לעובד כוכבים – *an idolator does not have land ownership in Eretz Yisroel for removing it from maaser obligations*. Still, they belong to him, because he can tell the Kohen: *דינא בהדיא – I come from the strength of a person with whom you could not litigate* (עב"ם). However, the Gemara eventually proves that *תרומה גדולה* separated from an עב"ם's produce *is* given to a Kohen. In contrast, *תרומת מעשר* taken from an עב"ם's produce need not be given to a Kohen: the Torah commands Leviim to take *terumas maaser* – *כי תקחו מאת טבלים שאתה לוקח מבני ישראל אתה מפריש מהן – when you take from the Children of Yisroel, which teaches: בני ישראל – only from tevel which you take from ישראל, you must separate terumas maaser and give it to the Kohen*, but *terumas maaser* taken from an עב"ם's produce belongs to the *maaser's* owner.

Siman – Stars (11 Stars in Yosef's Dream)

When the **star sticker collector** used some of his collection to redeem his פטר חמור because he didn't have a *שה*, he realized he had enough left over to redeem his friends as well, and was shocked to realize they were standing on a field belonging to an idolator that he had **plowed in the shape of a star** to remind the customers that even though they must give *תרומה גדולה* to a Kohen, they can keep *תרומת מעשר* they separated.

דף יא | DAF 11

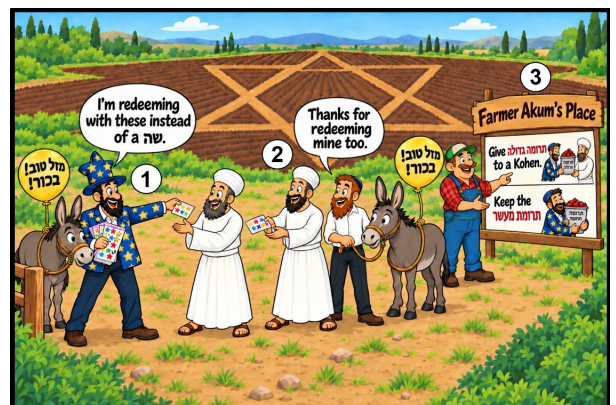
Stars (11 Stars in Yosef's Dream)

When the **star sticker collector** used some of his collection to redeem his **פטור חמור** because he didn't have a **שָׁה**, he realized he had enough left over to redeem his friends as well, and was shocked to realize they were standing on a field belonging to an idolator that he had plowed in the shape of a **star** to remind the customers that even though they must give **תרומה גדולה** to a Kohen, they can keep the **תרומת מעשר** they separated.

3 things to remember

1. A **פטור חמור** may be redeemed with anything for its value
2. Redeeming someone else's **פטור חמור**
3. Separating **terumah** and **תרומת מעשר** from produce purchased from an **עכו"ם**

Bechoros – Simanim

פרק א – הלוקח עובר חמור

Daf 12 – יב – דף

1. What may be used for redeeming a פטר חמור?

The next Mishnah states that one may not redeem a פטר חמור with a calf, a חיה, a *shechted* animal, a *tereifah*, כלאים, or a כזי. Rebbe Eliezer allows using כלאים. In a Baraisa, בן בג בג derives these restrictions from a *gezeirah shavah* ("שה שה") from *korban pesach*. Several cases are considered for using as a redemption ש:

(1) May one redeem with a פקועה בן (fetus found in a *shechted* animal)? According to the Rabbonon, that it may be eaten without *shechitah*, is it considered בדיוקולא – *like meat in a basket* (and considered "a *shechted* animal"), or *since now it is alive and running about*, it is considered a "שה"? Amoraim debate this issue.

(2) One may not redeem with a נדמה – an animal which *resembles* a different species from its parents, according to the opinion which disqualifies כלאים.

(3) One may not redeem with פסולי המוקדשין – *disqualified korbanos*, because the Torah compares them to צבי ואיל – *a deer and a hart*, which cannot redeem a פטר חמור.

(4) פטר חמור purchased with produce grown during *shemittah* cannot redeem a definite פטר חמור, because it is forbidden as סחורה – using the *shemittah* animal for *business*. However, it can redeem a פטר חמור ספק.

2. Kohanim may not be trusted to redeem a פטר חמור

The Mishnah concluded that if the owner gave the פטר חמור to the Kohen without redeeming it, אין הכהן רשאי לקיימו – *the Kohen is not allowed to keep it at all unless he separates a sheep in its place* to redeem it. This accords with a Baraisa teaching that if a Yisroel has a פטר חמור in his house, and the Kohen says תנה לי ואני – *unless* [the Kohen] *redeems it in his presence*. Rabbah bar Avuha said: זאת אומרת נחשדו הכהנים על פטרי חמורים – *this is to say that Kohanim are suspected regarding firstborn donkeys*, that they might use them before redeeming them. Without Rabbah bar Avuha's statement, one might have thought this suspicion only applies דמחזק לן דמיקרי – *where we have established that* [this specific Kohen] *is considered* suspect, but an ordinary Kohen is not suspected to use it before redeeming it. Therefore, he taught that all Kohanim are suspected, דמורה בה היתירא, – *because he may rationalize that it is permissible* for him to use it before redeeming it, since the ש will be his anyway.

3. If one designated a פדיון for the פטר חמור and it died

The next Mishnah states: if one designated a פדיון פטר חמור ומת – *if one designated a lamb for redemption for a firstborn donkey and [the lamb] died before being given to a Kohen*, Rebbe Eliezer says חייבין באחריותו – *he is responsible for* [the lamb], כחמש סלעים של בן – *like one is responsible to replace the five selaim* used to redeem his firstborn son if they were lost before the Kohen received them. This is based on a *hekesh* with אדם בבור. The Chochomim say he is not responsible for the lamb, just as he is not responsible for replacing lost redemption money of *maaser sheni*. Rebbe Yehoshua and Rebbe Tzadok testified that the Kohen has no claim at all in such a case. If the donkey died before the lamb was given to the Kohen, Rebbe Eliezer says יקבר – *it should be buried*, and the lamb remains permitted to the Yisroel owner, since he holds the redemption is only completed when the Kohen receives the ש. The Chochomim say the donkey need not be buried, and the lamb is given to the Kohen.

Siman – Twelve Brothers

The **twelve brothers** who tried to redeem their פטר חמור with all sorts of invalid animals and refused to trust the Kohen to redeem it out of their sight, were saddened when the brother who designated a ש informed them that the ש died before reaching the Kohen.

דף יב | DAF 12

Twelve Brothers

The **twelve brothers** who tried to redeem their פטר חמור with all sorts of invalid animals and refused to trust the Kohen to redeem it out of their sight, were saddened when the brother who designated a שוה informed them that the שוה died before reaching the Kohen.

3 things to remember

1. What may be used for redeeming a פטר חמור?
2. Kohanim may not be trusted to redeem a פטר חמור
3. If one designated a פדיון for the פטר חמור and it died

Bechoros – Simanim

פרק ב – הלוקח עובר פרתו

Daf 13 – דף יג

1. Acquiring from an עב"ם is effected with money, not משיכה

The second Perek begins: הלוקח עובר פרתו של עובד כוכבים – if *one buys the fetus of an idolator's cow*, or has any of the forms of shared ownership with an idolator listed on Daf 2a, the firstborn cow is exempt from *bechor* status. Rebbe Oshaya said: ישראל שנתן מעות לעובד כוכבים בבהמתו – if *a Yisroel gave money to an idolator for his animal*, even though [the Yisroel] *did not perform משיכה* on the animal, *he acquired it*, and it is subject to *bechor* status. Abaye ultimately explains: בדיניהם שפסקה להם תורה – it means *according to the laws which the Torah set for them* in the *passuk* about – מיד עמיתך הוא דבמשיכה – or *buy [movable items] from your fellow's hand*, which implies: *only a purchase from your fellow's hand is effected with משיכה*, בכסף – *but a purchase from an idolator is effected through money*.

2. Selling to an עב"ם is effected with money, not משיכה

Rebbe Oshaya also said: עובד כוכבים שנתן מעות לישראל בבהמתו – if *an עב"ם gave money to a Yisroel for his animal*, בדיניהם – it is ruled *"according to their laws."* Even though the עב"ם did not perform משיכה, he acquired the animal, and it is exempt from *bechor* status. Here, too, Abaye explains that this means according to the laws which the Torah set for them, in the same *passuk*: וכי תמכרו ממכר לעמיתך – *when you sell something to your fellow*, implying: לעמיתך – *a sale to your fellow is effected with משיכה*, בכסף – *but a sale to an idolator is effected through money*. In both cases, the Gemara proceeds to prove that the *passuk* does not mean to require both money and משיכה to effect transactions with an עב"ם. Nor does it mean that transactions can be effected with an עב"ם using either money or משיכה, because an עב"ם's laws are דומיא דעמיתך – *similar to your fellow*; מה עמיתך בחדא – *just as transactions with your fellow are effected with only one method (משיכה)*, נמי בחדא – *so too, transactions with an idolator are effected with only one method (כסף)*.

3. כנעני does not need to be returned to a אונאה

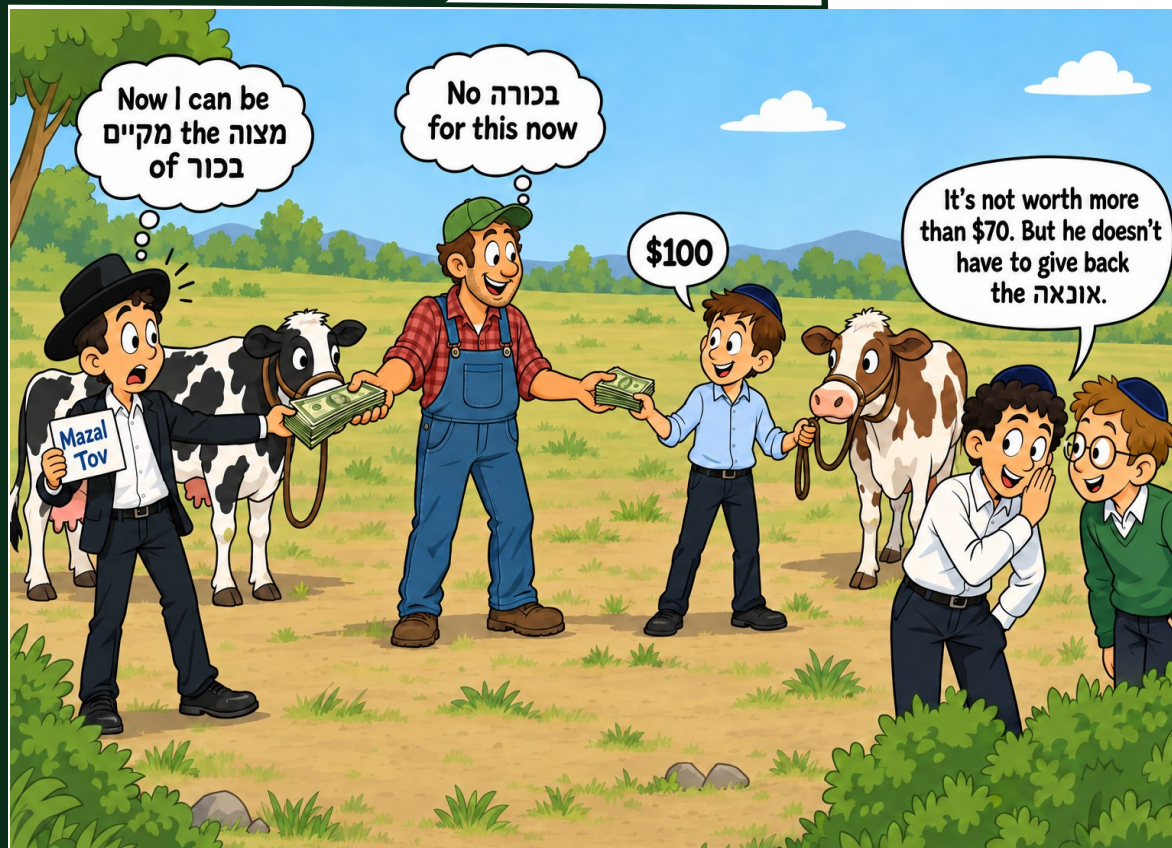
Ameimar disagrees with Rebbe Oshaya and says transactions with an עב"ם are effected through משיכה. The Gemara observes that if he holds like Rebbe Yochanan, that דבר תורה מעות קונות – *Biblically, money acquires מטלטלין* (and not משיכה), he can explain the exclusion of "לעמיתך" as teaching that, in contrast to a Yisroel, transactions with an עב"ם are effected with משיכה. However, if he holds like Reish Lakish, that transactions between Jews are effected with משיכה, how would he *darshen* the exclusion of "לעמיתך"? The Gemara answers that it teaches: ואי אתה מחזיר אונאה לכנעני, אונאה מחזיר אתה מחזיר אונאה – *but you do not need to return אונאה to a כנעני* (i.e., if you overcharge him, or he undercharges you, by a sixth or more, you need not make compensation). However, the Gemara notes that this *derashah* is only necessary according to the opinion that גילו – *theft from [a כנעני] is forbidden*, but according to the opinion that permits such theft, this law is obvious.

Siman - Bar Mitzvah Boy

The **bar mitzvah boy** who took some of his bar mitzvah money and used it to purchase a cow from a goy which did not need משיכה to make it his and be מחייב him in בכורה was shocked when the goy turned around and used the money to purchase a cow from his friend which was also a קנין כסף making that cow פטור in בכורה, especially when the goy overpaid and the yid did not have to give back the אונאה.

דף יג | DAF 13

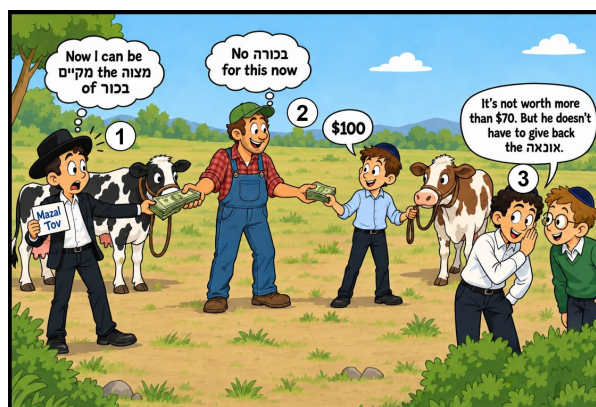
Bar Mitzvah Boy

The **bar mitzvah boy** who took some of his **bar mitzvah** money and used it to purchase a cow from a goy which did not need משיבה to make it his and be מחייב him in בכורה was shocked when the goy turned around and used the money to purchase a cow from his friend which was also a קנין כסף making that cow פטור in בכורה, especially when the goy overpaid and the yid did not have to give back the אונאה.

3 things to remember

1. Acquiring from an עכו"ם is effected with money, not משיכה
2. Selling to an עכו"ם is effected with money, not משיכה
3. אונאה does not need to be returned to a כנעני

בכורות – סימנים

פרק ראשון – הלוקח עובר חמור

דף ב

1. שותפות עובד כוכבים פוטרת מן הבכורה

במתני', הלוקח עובר חמור של עובד כוכבים והמוכר לו אף על פי שאינו רשאי, המשתתף לו והמקבל הימנו והנותן לו בקבלה פטור מן הבכורה, שנאמר בישראל אבל לא באחרים, ובגמ', כל הני למה לי, והגמ' ביאר הצריכותא לכל הצירים דמתני', והמשתתף לו למה לי, לאפוקי מדברי יהודה דאמר שותפות עובד כוכבים חייבת בבכורה, קמשמע לן דפטורה מן הבכורה

2. האם רבי יהודה מתיר למכור עובר לעכו"ם

תנן התם ר' יהודה מתיר בשבורה, איבעיא להו עובר מה לי אמר רבי יהודה, טעמא דרבי יהודה התם דשרי משום דשבורה, עובר נמי שבור הוא, או דלמא שבורה לאו היינו אורחיה אבל עובר כיון דהיינו אורחיה לאו שבור הוא, אמר רב אשי תא שמע רבי יהודה מתיר בשבורה מפני שאינה יכולה להתרפאות, הא יכולה להתרפאות אסר, והא עובר נמי יכול להתרפאות דמי, שמע מינה

3. מכר בהמה לעובריה

איבעיא להו מכר בהמה לעובריה מאי, תיבעי לרבי יהודה תיבעי לרבנן, תיבעי לרבי יהודה, עד כאן לא קא שרי רבי יהודה אלא בשבורה דלא אתיא לאיחלופי, אבל שלמה דאתיא לאיחלופי אסר, או דלמא ומה שבורה דפסקה מיניה שרי, כל שכן שלמה דלא פסקה מיניה, תיבעי לרבנן, עד כאן לא קאסרי רבנן אלא בשבורה דפסקה מיניה, אבל שלמה דלא פסקה מיניה שרו, או דלמא ומה שבורה דלא אתיא לאיחלופי אסרי, כל שכן שלמה דאתיא לאיחלופי

Siman – House

At the Animal Maternity House where a Jew who jointly owned a donkey with an עכו"ם was informed that the first born of their donkey was exempt from בכור status, a man outside who just sold his injured cow to an עכו"ם was told that he is not permitted to sale his pregnant cow's fetus, and to take down his sign offering to sell non-Jews the rights to all the fetuses his cow would potentially bear in the future.

בכורות – סימנים

פרק ראשון – הלוקח עובר חמור

דף ד

1. כהנים ולוים פטורין מפדין הבן ופטר חמור

במנתי, כהנים ולוים פטורין מק"ו אם פטרו את של ישראל במדבר דין הוא שיפטרו את של עצמן, אמר אביי כהנים ולוים פטורין בהמתם מקל וחומר, אם הפקיעה בהמתם של לויים בהמה של ישראל במדבר דין הוא שתפקיע את של עצמן, אמר רבא כהנים ולוים פטרו הן עצמן מקל וחומר, אם הפקיעה קדושתן של לויים קדושת של ישראל במדבר לא יפקיע את של עצמן, אשכחן אדם בהמה טמאה מנלן, אמר קרא אך פדה תפדה את בכור האדם ואת בכור הבהמה הטמאה תפדה, כל שישנו בבכור אדם ישנו בבכור בהמה טמאה, וכל שאינו בבכור אדם אינו בבכור בהמה טמאה

2. שה אחד של בן לוי פטר כמה פטרי חמורים

אמר רבי חנינא שה אחד של בן לוי פטר כמה פטרי חמורים מישראל, אמר אביי תדע שהרי מנה הכתוב עודפים באדם ולא מנה עודפין בבהמה, ממאי דילמא לא הוי נפיש להו בהמות טובה, אמר קרא ואת בהמת הלויים תחת בהמתם, בהמה אחת תחת בהמות הרבה, ואימא בהמה רבה, אם כן ליכתוב קרא או בהמה תחת בהמה או בהמתם תחת בהמתם, מאי בהמת תחת בהמתם, שמע מינה חד פטר טובא, אמר רבא אף אנן נמי תנינא ופודה בו פעמים הרבה, ורבי חנינא טעמא דמתניתין מפרש

3. קדשו בכורות במדבר

איתמר רבי יוחנן אמר קדשו בכורות במדבר, וריש לקיש אמר לא קדשו בכורות במדבר, רבי יוחנן אמר דרחמנא אמר ליקדשו כדכתיב קדש לי כל בכור, וריש לקיש אמר מדכתיב והיה כי יביאך וכתיב בתריה והעברת, מכלל דמעיקרא לא קדוש, איתיביה רבי יוחנן עד שלא הוקם המשכן היו במות מותרות ועבודה בבכורות, אמר ליה באותן שיצאו ממצרים, אמר ליה רבי יוחנן אי אמרת בשלמא דלא פסיק קדושתיהו הנך דמעיקרא נמי לא פקעא קדושתיהו, אלא אי אמרת דפסק קדושתיהו הנך דמעיקרא נמי פקעא ליה קדושתיהו, ואידך דקדוש קדוש דלא קדוש לא קדוש, מתקיף לה רב פפא ובמדבר לא קדשו והכתיב פקוד כל בכור זכר לבני ישראל, אלא אי איתמר הכי איתמר, רבי יוחנן אמר קדשו ולא פסקו, וריש לקיש אמר קדשו ופסקו

Siman – Door

The Kohen and Levi who walked through the **Exemption Door** came across a Levi using his one sheep to exempt many firstborn donkeys of Yisroel, while two men **argued** beside the **Door** whether it had remained open throughout the years in the **מדבר**, or had opened only during the second year and then remained closed until they entered Eretz Yisroel.

בכורות – סימנים

פרק ראשון – הלוקח עובר חמור

דף ה

1. שאל קונטרקוס השר את רבן יוחנן בן זכאי

שאל קונטרקוס השר את רבן יוחנן בן זכאי, בפרטן של לויים אתה מוצא עשרים ושנים אלף ושלוש מאות, בכללן אתה מוצא עשרים ושנים אלף, להיכן הלכו אותן שלש מאות, אמר ליה אותן שלש מאות בכורות היו ואין בכור מפקיע בכור, מאי טעמא, אמר אביי דיו לבכור שיפקיע קדושת עצמו, ועוד שאלו בגיבוי כסף אתה מוצא מאתיים ואחת ככר ואחת עשרה מנה, ובנתינת הכסף אתה מוצא מאת ככר, משה רבכם גבגב היה או קוביוסטוס היה או אינו בקי בחשבונות, אמר לו משה רבינו גיזבר נאמן היה ובקי בחשבונות היה, ומנה של קודש כפול היה

2. מה נשתנו פטרי חמורים

אמר רבי חנינא שאלתי את רבי אליעזר, מה נשתנו פטרי חמורים מפטרי סוסים וגמלים, אמר ליה גזירת הכתוב היא, ועוד שסייעו ישראל בשעת יציאתם ממצרים, שאין לך כל אחד ואחד מן ישראל שלא היו עמו תשעים חמורים לובים טעונים מכספה וזהבה של מצרים, ועוד שאלתיו מאי לשון רפידים, אמר לי רפידים שמה, רבי יהושע אומר שריפו עצמן מדברי תורה, ועוד שאלתיו מאי לשון שטים, אמר לי שטים שמה, רבי יהושע אומר שנתעסקו בדברי שטות

3. עד שיהא היולד חמור והנולד חמור

במתני', פרה שילדה מין חמור וחמור שילדה כמין סוס פטורה מן הבכורה, שנאמר פטר חמור פטר חמור שני פעמים, עד שיהא היולד חמור והנולד חמור, ובגמ', תנן התם רחל שילדה מין עז ועז שילדה מין רחל פטור מן הבכורה, ואם יש בו מקצת סימנין חייב, אמר רב יהודה דאמר קרא אך בכור שור, שיהא הוא שור ובכורו שור, בכור כשב, שיהא הוא כשב ובכורו כשב, בכור עז, שיהא הוא עז ובכורו עז, יכול אפילו יש בו מקצת סימנין, תלמוד לומר אך חלק, תנא דידן סבר גלי רחמנא בקדושת דמים והוא הדין בקדושת הגוף, ורבי יוסי סבר גלי רחמנא בקדושת הגוף והוא הדין בקדושת דמים

Siman – Hay

The Roman officer riding on the **hayride** with a Levi who asked him where the missing three hundred Leviim were in the count in the **midbar**, were being pulled by donkey **bechoros** who were redeemed reminding them of the donkeys who carried the gold and silver out of **Mitzrayim**, past **piles of hay** being used to demonstrate that a **bechor** is only required to be redeemed if the offspring are the same as the mother.

בכורות – סימנים

פרק ראשון – הלוקח עובר חמור

דף ו

1. שאלות במקצת סימנים של אמו

איבעיא להו פרה שילדה מין חמור ויש בו מקצת סימנים מהו, עז שילדה מין רחל ורחל שילדה מין עז דכי יש מקצת סימנים חייבת בבכורה, דהא טהורה והא טהורה, הא קדושת הגוף והא קדושת הגוף, הכא דהא טמאה והא טהורה, הא קדושת הגוף והא קדושת דמים לא, או דלמא כיון דאידי ואידי בני מיקדש בבכורה קדוש, ואם תמצא לומר כיון דאידי ואידי מיקדש בבכורה קדוש, חמור שילדה מין סוס מהו, הכא ודאי לא בת מיקדש בבכורה הוא, או דלמא כיון דמין טמאה הוא קדוש, אם תמצא לומר כיון דמין טמאה הוא קדוש, פרה שילדה מין סוס מהו, הכא ודאי הא טהורה והא טמאה, הא בת מיקדש בבכורה והא לא בת מיקדש בבכורה, או דלמא סימנים מילתא היא

2. אכילת הנולד מן הטהורה ודומה לטמאה

במתני', בהמה טהורה שילדה כמין בהמה טמאה מותר באכילה, וטמאה שילדה כמין בהמה טהורה אסור באכילה, שהיוצא מן הטמא טמא והיוצא מן הטהור טהור, ובגמ', למה לי למיתני שהיוצא, סימנא בעלמא הוא דלא תיחלף לך, דלא תימא זיל בתריה ידיה והאי טהור מעליא הוא והאי טמא מעליא הוא, אלא זיל בתר אימיה, מנא הני מילי, דתנו רבנן אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה, יש לך שהוא מעלה גרה ומפריס פרסה ואי אתה אוכלו, ואיזה זה טהור שנולד מן הטמא, או אינו אלא טמא הנולד מן הטהור, תלמוד לומר גמל טמא הוא, הוא טמא ואין טמא הנולד מן הטהור טמא אלא טהור, רבי שמעון אומר גמל גמל שני פעמים, אחד גמל הנולד מן הגמלה ואחד גמל הנולד מן הפרה, ורבנן חד לאסור עצמו וחד לאסור חלבו, ורבי שמעון לאסור חלבו נפקא ליה מאת הגמל, ורבנן אתים לא דרשי

3. דרשה לאסור חלב בהמה טמאה

אמר ליה רב אחא בריה דרבא לרב אשי, טעמא דרבנן מגמל גמל ורבי שמעון מאת הגמל, הא לאו הכי הוה אמינא חלב דבהמה טמאה שרי, מאי שנא מהא דתניא הטמאים לאסור צירן ורוטבן וקיפה שלהן, איצטריך, סלקא דעתך אמינא הואיל דבהמה טהורה נמי חידוש הוא, דאמר מר דם נעכר ונעשה חלב, וכיון דחידוש הוא בבהמה טמאה נמי לישתרי, קא משמע לן, הניחא למאן דאמר דם נעכר ונעשה חלב, אלא למאן דאמר איבריה מתפרקין הימנה ואין נפשה חוזרת עליה עד עשרים וארבעה חודש מאי איכא למימר, איצטריך, סלקא דעתך אמינא הואיל וליכא מידי דאתי מחי ושרייה רחמנא, והאי חלב כי אבר מן החי הוא ושרי, והילכך אפילו בבהמה

Siman – Sword (A vav is straight like a sword)

As one **swordsman** overseeing the army's animal stables **examined bizarre newborns with partial features of their mothers to determine their bechor status**, another **permitted the shochet to take the camel-like calf born to feed the soldiers**, while a third **swordsman** shattered a jug of **forbidden camel milk** with his **sword**.

בכורות – סימנים

פרק ראשון – הלוקח עובר חמור

דף ז

1. טמא הנולד מן הטהור ועיבורו מן הטמא

תא שמע, אך את זה לא תאכלו ממעלי הגרה וממפריסי הפרסה, זה אי אתה אוכל, אבל אתה אוכל הבא בסימן אחד, ואיזה זה הבא בסימן אחד, זה טמא הנולד מן הטהור ועיבורו מן הטהור, יכול אפילו עיבורו מן הטמא, תלמוד לומר שה כשבים ושה עזים, עד שיהא אביו כבש ואמו כבשה, דברי רבי יהושע, רבי אליעזר אומר לא בא הכתוב להתיר את המותר אלא להוסיף על המותר, ואיזה זה, טמא הנולד מן הטהור ועיבורו מן הטמא, תלמוד לומר שור שה כשבים ושה עזים מכל מקום, ואיכא דמקשו ומותיב, עיבורו מן הטמא מי מעברא, והאמר רבי יהושע בן לוי לעולם אין מתעברת לא טמאה מן הטהור ולא טהורה מן הטמא, ואמר רבי ירמיה דאיבער מקלוט בן פרה ואליבא דרבי שמעון קאמר

2. מי רגלים של חמור

בעו מיניה מרב ששת מי רגלים של חמור מהו, דסוסיים וגמלים לא מיבעיא להו דלא עכירי ולא דמו לחלב, מיא עול מיא נפוק, כי קמיבעיא להו דחמור דעכירי ודמו לחלב, מגופיה קא מימצצי ואסירי, או דלמא מיא עול מיא נפוק והאי דעכירי הבלא דבישרא הוא, אמר להו רב ששת תניתוה, שהיוצא מן הטמא טמא והיוצא מן הטהור טהור, מטמא לא קאמר אלא מן הטמא, והני נמי מינא דטמא הוא, ואיכא דאמרי דסוסיים וגמלים לא קא מיבעיא להו דלא שתו אינשי, כי קמיבעיא להו דחמור דשתו אינשי ומעלו לירקונא, אמר להו רב ששת תניתוה, היוצא מן הטמא טמא והיוצא מן הטהור טהור, והני נמי מטמא קאתי

3. טעם היתר דבש דבורים

מיתיבי, מפני מה אמרו דבש דבורים מותר, מפני שמכניסות אותו לגופן ואין ממצות אותו מגופן, הוא דאמר כרבי יעקב דאמר דובשא רחמנא שרייה, דתניא רבי יעקב אומר אך את זה תאכלו מכל שרץ העוף, זה אתה אוכל ואי אתה אוכל שרץ עוף טמא, שרץ עוף טמא בהדיא כתיב, אלא שרץ עוף טמא אי אתה אוכל אבל אתה אוכל מה שעוף טמא משריץ, ואיזה זה, זה דבש דבורים, יכול אף דבש הגזין והצירעין, אמרת לא, ומה ראית לרבות דבורים ולהוציא הגזין והצירעין, מרבה אני דבש דבורים שאין לו שם לוואי, ומוציא אני דבש הגזין והצירעין שיש לו שם לוואי, כמאן אזלא הא דתניא דבש הגזין והצירעין טהור ומותר באכילה, דלא כרבי יעקב

Siman – Gun (כלי זין)

When the man was excluded from the exclusive **gun** club because **the camel looking cow he was riding was born from a non-kosher father**, he got a **terrible headache** and wanted to use **donkey urine as a cure** but was told **the only thing that comes from a non-kosher animal and is permitted is honey**, which he could have with his tea.

בכורות – סימנים

פרק ראשון – הלוקח עובר חמור

דף ח

1. פריה ורביה של בריות

תנו רבנן, דג טמא משריץ, דג טהור מטיל ביצים, כל המוליד מניק וכל המטיל ביצים מלקט, כל שתשמישו ביום יולד ביום, כל שתשמישו ביום בין בלילה יולד בין ביום בין בלילה, כל שתשמישו ביום יולד ביום תרנגול, כל שתשמישו ביום יולד ביום יולד בלילה עטלף, כל שתשמישו ביום בין בלילה יולד בין ביום בין בלילה אדם וכל דדמי ליה, למאי נפקא מינה, לכדבר מרי בריה דרב כהנא, דאמר בדק בקינה של תרנגולין מערב יום טוב ולא מצא בה ביצה ולמחר השכים ומצא בה ביצה מותרת באכילה ביום טוב, אימר לא בדק יפה, והלא בדק יפה, אימר יצתה רובה וחזרה הוה, וכדברי יוחנן דאמר ביצה שיצתה רובה מערב יום טוב וחזרת מותרת לאוכלה ביום טוב, כל שתשמישו ועיבורו שוה יולדים ומגדלים זה מזה

2. ימי עיבורן של בריות

תנו רבנן, תרנגולת לעשרים ואחד יום וכנגדה באילן לז', כלב לחמשים יום וכנגדו באילן תאינה, חתול לחמשים ושנים יום וכנגדו באילן תות, חזיר לששים יום וכנגדו באילן תפוח, שועל וכל מיני שרצים ששה חדשים וכנגדם באילן תבואה, בהמה דקה טהורה לחמשה חדשים וכנגדן באילן גפן, בהמה גסה טמאה לשנים עשר חודש וכנגדו באילן דקל, טהורה לתשעה חדשים וכנגדה באילן זית, הזאב והארי והדוב והנמר והברדלס והפיל והקוף והקיפוף לשלש שנים וכנגדן באילן בנות שוח, אפעה לשבעים שנה וכנגדו באילן חרוב, נחש לשבע שנים ולאוחתו רשע לא מצינו חבר, ויש אומרים מוכססים, מנא הני מילי, שנאמר ארור אתה מכל הבהמה ומכל חית השדה, כשם שנתקללה הבהמה מחיה אחד לשבעה, ומאי ניהו חמור מחתול, כך נתקלל הוא מבהמה אחת לשבעה, דהוה ליה שב שני, אמר ליה קיסר לרבי יהושע בן חנניה נחש לכמה מיעבר ומוליד, אמר ליה לשב שני, והא סבי דבי אתונא ארביענהו ואוליד לתלת, הנך מיעברי הוו מעיקרא ארבע, והא חכימי אינהו, אגן חכימין מינייהו

3. רבי יהושע בן חנניה וסבי דאתונא

אמר ליה קיסר אי חכימת זיל זכינהו ואייתניהו לי, אמר ליה כמה הוו, שיתין גברי, אמר ליה עביד לי ספינתא דאית בה שיתין בתי וכל ביתא אית בה שיתין ביסתרקי, כי מטא להתם אשכח ינוקי מלעיל סבי מלתחת, אמר אי יהיבנא שלמא להני קטלי לי הני, אמר שלמא לכו, אמרו ליה מאי עבידית, אמר להו אנא חכימא דיהודאי אנא בעינא למיגמר חכמתא מיניכו, אי זכיתו כל דבעיתו עבידו בי, ואי זכינא בכו איכלו גבאי בספינתא, אמרו ליה אימא לן מילי דבדיאי, אמר להו הוה ההיא כודנייתא דילידא והוה תלי ליה פיתקא וכתב ביה דמסיק בבי אבא מאה אלפא לזוזי, אמרו ליה וכודנייתא מי ילדה, אמר להו הני נינהו מילי דבדיאי, אייתניהו כל חד וחד כי חזי שיתין ביסתרקי אמר כולו חבראי להכא אתו, בהדי דקאתו שקל עפרא מעפריהו, כד אתו אוקמינהו קמי קיסר, שקל מעפריהו ושדא עילויהו, אקשו לאפי מלכא, אמר ליה כל דבעית עביד בהו, אייתניהו מיא דאייתי מבי בליעי ושדינהו בתיגדא, אמר להו מליוה ואיזילו לכו, מלו ושדו ביה קמאי קמאי ובלע להו, מלו עד דשמיט כתפייהו ובלו להו ואזול

Siman – Challah

The excited **challah baker** who knew the **mating patterns of animals** and **collected the chicken eggs during the day when they are laid**, had made a fresh **challah** each week while **waiting for his pet snake to give birth, for seven years straight**, and decided to present the **challos** instead to the wise Rabbi arriving on a boat, along with sixty Athenian sages.

בכורות – סימנים

פרק ראשון – הלוקח עובר חמורו

דף ט

1. ספק בכורה בלידת כמה חמורים

במתני', חמורה שלא ביכרה וילדה שני זכרים נותן טלה אחד לכהן, זכר ונקבה נותן טלה אחד לכהן, שתי נקבות וזכר שלא ביכרו וילדו שני זכרים נותן שני טלאים לכהן, זכר ונקבה או שני זכרים נותן טלה אחד לכהן, שתי נקבות וזכר או שני זכרים ושתי נקבות אין לכהן כלום, אחת ביכרה ואחת שלא ביכרה וילדה שני זכרים נותן טלה אחד לכהן, זכר ונקבה מפריש טלה אחד לעצמו

2. אפשר לצמצם בשני פטרי חמורים

ובגמ', מאן תנא, אמר רבי ירמיה דלא כרבי יוסי הגלילי, דאי רבי יוסי הגלילי האמר אפשר לצמצם, אמר אביי אפילו תימא רבי יוסי הגלילי, שאני התם דכתיב הזכרים לה', וליגמר מיניה, הא מיעט רחמנא הזכרים, ועוד תניא חמורו שלא ביכרה וילדה שני זכרים ויצאו שני ראשיהן כאחד, רבי יוסי הגלילי אומר שניהן לכהן, שנאמר הזכרים לה', והא כי כתיב האי בקדושת הגוף הוא דכתיב, אלא משום שנאמר הזכרים לה', תיובתא דאביי תיובתא

3. איסור הנאה בפטר חמור קודם פדיון

זכר ונקבה מפריש טלה אחד לעצמו, וכיון דלעצמו הוא למה לי לאפרושי, לאפקועי לאיסוריה מיניה, אלמא כיון דלא מפקע לאיסוריה אסור בהנאה, מתניתין רבי יהודה היא, דתניא פטר חמור אסור בהנאה ורבי שמעון מתיר, מאי טעמא דרבי יהודה, יש לך דבר שהקפידה עליו תורה לאפקועי לאיסוריה בשה, ורבי שמעון מאי טעמא, יש לך דבר שפדיונו מותר והוא אסור, ואיבעית אימא רבי יהודה ורבי שמעון בהאי קרא קמיפלגי, דתניא לא תעבוד בבכור שורך ולא תגוז בכור צאנך, רבי שמעון אומר לא תעבוד בבכור שורך אבל אתה עובד בבכור אדם, לא תגוז בכור צאנך אבל אתה גוזז בכור חמור, ורבי יהודה דריש צאנך למישרי שותפות גוי בגיזה ועבודה, ורבי שמעון סבר שותפות גוי פטורה מן הבכורה ולענין גיזה ועבודה לא איצטריך קרא, כי איצטריך קרא לפטר חמו

Siman – Teapot

The men drinking **tea** at the פטר חמור פדיון ceremony who told the owner that he only has to **use one sheep to redeem the twin male donkeys who were born**, spilled their **tea** when **a Rabbi came along and declared that he must give two because אפשר לצמצם even by donkeys**, and splashed **iced tea** at boys giving donkey rides **before the פדיון because the donkeys are הנאה**.

בכורות – סימנים

פרק ראשון – הלוקח עובר חמור

דף יא

1. פודה פטר חמור בשוין

אמר רבי יצחק אמר ריש לקיש מי שיש לו פטר חמור ואין לו שה לפדותו פודהו בשוין, למאן, אילימא לרבי יהודה הא אמר הקפידה עליו תורה בשה, אלא לרבי שמעון, רבינא קשיא ליה רבי יהודה ורבי שמעון הלכה כרבי יהודה, וסתם לן תנא כרבי יהודה ואת אמרת הלכה כרבי שמעון, אלא אפילו תימא רבי יהודה, לא יהא חמור מן ההקדש, ולא אמרה תורה בשה להחמיר עליו אלא להקל עליו, רב נחמן בריה דרב יוסף פריק ליה בשילקי בשוין

2. הפודה פטר חמור של חברו

אמר רב שיזבי אמר רב הונא הפודה פטר חמור של חברו פדיונו פדוי, איבעיא להו פדיונו לפודה או דלמא פדיונו לבעלים, אליבא דרבי שמעון לא תיבעי לך, כיון דאמר מותר בהנאה ממונא דבעלים הוא, כי תיבעי אליבא דרבי יהודה דאמר אסור בהנאה, להקדש מדמי ליה ורחמנא אמר ונתן הכסף וקם לו, או דלמא כיון דקני להו בביני וביני לא דמי להקדש, אמר רב נחמן תא שמע הגונב פטר חמור של חברו משלם תשלומי כפל לבעלים ואף על פי שאין לו עכשיו יש לו לאחר מכאן, ואי להקדש מדמינן ליה וגנב מבית האיש אמר רחמנא ולא מבית הקדש, ותו לא מידי

3. תרומה ותרומת מעשר בטבלים מן הגוי

אמר רבי שמואל בר נתן אמר רבי חנינא הלוקח טבלים ממורחין מן הגוי מעשרן והן שלו, אלא דמרחיניהו ישראל מרשות גוי, מעשרן דאין קנין לגוי בארץ ישראל להפקיע מיד מעשר, והן שלו דאמר ליה קאתינא מכח גברא דלא מצית אישתעווי דינא בהדיה, אמר רבי אלעזר להפריש כולי עלמא לא פליגי, כי פליגי ליתנן לכהן, דלמא כאן בתרומה גדולה כאן בתרומת מעשר, דאמר רבי יהושע בן לוי מנין ללוקח טבלים ממורחין מן הגוי שהוא פטור מתרומת מעשר, שנאמר כי תקחו מאת בני ישראל, טבלים שאתה לוקח מבני ישראל אתה מפריש מהן תרומת מעשר ונותנה לכהן, טבלים שאתה לוקח מן הגוי אי אתה מפריש מהן תרומת מעשר ונותנה לכהן

Siman – Stars (11 Stars in Yosef's Dream)

When the **star sticker collector** used some of his collection to **redeem his** חמור **because he didn't have a** ש, he realized he had enough left over to **redeem his friends as well**, and was shocked to realize they were standing on **a field belonging to an idolator** that he had plowed in the shape of a **star** to remind the customers that even though **they must give** תרומה גדולה **to a Kohen, they can keep the** מעשר **they separated.**

בכורות – סימנים

פרק ראשון – הלוקח עובר חמור

דף יב

1. במה פודין פטר חמור

במתני', אין פודין לא בעגל ולא בחיה, לא בשחוטה ולא בטריפה ולא בכלאים ולא בכוי, ורבי אליעזר מתיר בכלאים מפני שהוא שה ואוסר בכוי מפני שהוא ספק, ובגמ', בן בג בג אומר נאמר כאן שה ונאמר להלן שה, מה להלן פרט לכל השמות הללו אף כאן פרט לכל השמות הללו, איבעיא להו מהו לפדות בבן פקועה, אליבא דרבנן דאמרי שחיטת אמו מטהרתו, כבישרא בדיקולא דמי, או דלמא כיון דהשתא מיהא רהיט ואזיל שה קרינא ביה, מר זוטרא אמר אין פודין ורב אשי אמר פודין, איבעיא להו מהו לפדות בנדמה, תא שמע איזהו דמי לכלאים דשויה רבנן כי כלאים, רחל שילדה מין עז ואביו שה, איבעיא להו מהו לפדות בפסולי המוקדשין, אמר רב מרי בריה דרב כהנא כצבי וכאיל, מה צבי ואיל אין פודין אף פסולי המוקדשין אין פודין, איבעיא להו מהו לפדות בבהמת שביעית, אמר רב חסדא בהמת שביעית אין פודין בה את הודאי אבל פודין בה את הספק

2. נחשדו הכהנים על פטרי חמורים

נתנו לכהן אין הכהן רשאי לקיימו עד שיפריש שה תחתיו, תנינא להא דתנו רבנן ישראל שהיה לו פטר חמור בתוך ביתו ואמר לו הכהן תנהו לי ואני אפדהו, הרי זה לא יתנו לו אלא אם כן פדאו בפניו, אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוא זאת אומרת נחשדו הכהנים על פטרי חמורים, מהו דתימא הני מילי היכא דמחזק לן דמיקרי אבל בסתמא לא, קא משמע לן דמורה בה היתירא

3. המפריש פדיון פטר חמור ומת

במתני', המפריש פדיון פטר חמור ומת, רבי אליעזר אומר חייבין באחריותו כחמש סלעים של בן, וחכמים אומרים אין חייבין באחריותו כפדיון מעשר שני, העיד רבי יהושע ורבי צדוק על פדיון פטר חמור שמת שאין כאן לכהן כלום, מת פטר חמור, רבי אליעזר אומר יקבר ומותר בהנאתו של טלה, וחכמים אומרים אין צריך להקבר וטלה לכהן, ובגמ', מאי טעמא דרבי אליעזר, דכתיב אך פדה תפדה, מה בכור אדם חייב באחריותו אף בכור בהמה טמאה חייב באחריותו, אלא אמר רבא אמר קרא אך פדה תפדה, לפדייה הקשיתיו ולא לדבר אחר

Siman – Twelve Brothers

The twelve brothers who tried to redeem their פטר חמור with all sorts of invalid animals and refused to trust the Kohen to redeem it out of their sight, were saddened when the brother who designated a פטר חמור informed them that the פטר חמור died before reaching the Kohen.

בכורות – סימנים

פרק שני – הלוקח עובר פרתו

דף יג

1. ישראל קונה בהמת גוי בכסף

במתני', הלוקח עובר פרתו של עובד כוכבים והמוכר לו אף על פי שאינו רשאי, המשתתף לו והמקבל הימנו והנותן לו בקבלה פטור מן הבכורה, ובגמ', אמר רבי יצחק בר נחמני אמר ריש לקיש משום רבי אושעיא ישראל שנתן מעות לגוי בבהמתו בדיניהם, אף על פי שלא משך קנה וחייבת בבכורה, מאי בדיניהם, אלא אמר אביי בדיניהם שפסקה להם תורה, או קנה מיד עמיתך, מיד עמיתך הוא דבמשיכה, הא מיד גוי בכסף, ואימא מיד גוי כלל כלל לא, קל וחומר הוא אם גופו קונה ממנו לא כל שכן, ואימא עד דאיכא תרתי, גופו באחת ממנו בשתים, ואימא או בהא או בהא, דומיא דעמיתך, מה עמיתך בחדא אף גוי נמי בחדא

2. גוי קונה בהמת ישראל בכסף

וגוי שנתן מעות לישראל בבהמתו בדיניהם, אף על פי שלא משך קנה ופטור מן הבכורה, מאי בדיניהם, אלא אמר אביי בדיניהם שפסקה להם תורה, וכי תמכרו ממכר לעמיתך, לעמיתך במשיכה, הא לגוי בכסף, ואימא לגוי כלל כלל לא, קל וחומר הוא אם גופו קנה ממנו לא כל שכן, אימא לגוי עד דאיכא תרתי, גופו באחד ממנו בשתים, ואימא או בהא או בהא, דומיא דעמיתך, מה עמיתך בחדא אף גוי נמי בחדא

3. אין מחזירין אונאה לגוי

אמימר אמר משיכה בגוי קונה, הניחא אי סבר לה כרבי יוחנן דאמר דבר תורה מעות קונות, אהני לעמיתך, לעמיתך בכסף ולגוי במשיכה, אלא אי סבר לה כריש לקיש דאמר משיכה מפורשת מן התורה, לעמיתך למה לי, לעמיתך אתה מחזיר אונאה ואי אתה מחזיר אונאה לגוי, לגוי מאל תונו איש את אחיו נפקא, חד בגוי וחד בהקדש, הניחא למאן דאמר גזילו אסור היינו דאצטריך קרא למישרי אונאה, אלא למאן דאמר גזילו של גוי מותר אונאה מיבעיא, אי סבר לה כמאן דאמר גזילו מותר על כרחיך כרבי יוחנן סבירא ליה

Siman - Bar Mitzvah Boy

The **bar mitzvah boy** who took some of his bar mitzvah money and used it to purchase a cow from a goy which did not need to make it his and be shocked when the goy turned around and used the money to purchase a cow from his friend which was also a cow, especially when the goy overpaid and the yid did not have to give back the אונאה.

מסכת בכורות

פרק א – הלוקח עובר חמור

ב House	Partial ownership of an עכו"ם which exempts from <i>bechor</i> Does Rebbe Yehudah's permit to sell a שבורה to an עכו"ם also apply to an עובר? מכר בהמה לעובריה מאי
ג Camel	How much must partnership must an עכו"ם have to exempt a בכור? "שינוי" is a מום (e.g., a sheep resembling a goat) Rav Mari bar Rachel's flock died out because he prevented their בקורה קדושת
ד Door	Kohanim and Leviim are exempt from פדיון הבן and פטר חמור One Levi's שה exempted many פטרי חמורים Were <i>bechoros</i> sanctified in the מדבר?
ה Hay	The Roman שר's questions about the "missing" Leviim and שקלים Why are donkeys specifically sanctified as a <i>bechor</i>? Different sources exempting a <i>bechor</i> which resembles a different animal
ו Sword	(פרה שילדה מין חמור, e.g.,) regarding סימנים of the mother Eating offspring of a kosher animal which resemble a nonkosher animal A <i>derashah</i> is necessary to prohibit milk of nonkosher animals
ז Gun	A "טמא" born from a טטהור which was impregnated by a "טמא" מי רגלים של חמור Why bees' honey is permitted
ח Challah	Procreation of various creatures (chickens lay eggs by day) Gestation periods of various creatures – the snake for seven years Rebbe Yehoshua ben Chananyah's debate with the סבי דאתונא
ט Teapot	Simultaneous births of multiple donkeys <i>Machlokes</i> whether אפשר לצמצם applies to two <i>bechoros</i> of פטר חמור born at once <i>Machlokes</i> whether פטר חמור is permitted in הנאה before פדיון
י Minyan	Rebbe Shimon agrees that after עריפה, פטר חמור is forbidden (and not <i>tumah</i>) פטר חמור is killed if it is not redeemed because the owner caused a loss to the Kohen <i>Machlokes</i> if a שה must have a minimum value to redeem a פטר חמור
יא Stars	A פטר חמור may be redeemed with anything for its value Redeeming someone else's פטר חמור Separating <i>terumah</i> and תרומת מעשר from produce purchased from an עכו"ם
יב 12 Bros	What may be used for redeeming a פטר חמור? Kohanim may not be trusted to redeem a פטר חמור If one designated a פדיון for the פטר חמור and it died

פרק ב – הלוקח עובר פרתו

יג BM Boy	Acquiring from an עכו"ם is effected with money, not משיכה Selling to an עכו"ם is effected with money, not משיכה כנעני does not need to be returned to a אונאה

מסכת בכורות

פרק א – הלוקח עובר חמור

ב House	שותפות עובד כוכבים פוטרת מן הבכורה האם רבי יהודה מתיר למכור עובר לעכו"ם מכר בהמה לעובריה
ג Camel	שותפות עובד כוכבים בבכור כיון דאישתני הוה ליה מומא הצאן של רב מרי בר רחל מת משום דמפקע להו מקדושת בכור
ד Door	כהנים ולוים פטורין מפדיון הבן ופטר חמור שה אחד של בן לוי פטר כמה פטרי חמורים קדשו בכורות במדבר
ה Hay	שאל קונטרוקוס השר את רבן יוחנן בן זכאי מה נשתנו פטרי חמורים עד שיהא היולד חמור והנולד חמור
ו Sword	שאלות במקצת סימנין של אמו אכילת הנולד מן הטהורה ודומה לטמאה דרשה לאסור חלב בהמה טמאה
ז Gun	טמא הנולד מן הטהור ועיבורו מן הטמא מי רגלים של חמור טעם היתר דבש דבורים
ח Challah	פריה ורביה של בריות ימי עיבורן של בריות רבי יהושע בן חנניה וסבי דאתונא
ט Teapot	ספק בכורה בלידת כמה חמורים אפשר לצמצם בשני פטרי חמורים איסור הנאה בפטר חמור קודם פדיון
י Minyan	מודה רבי שמעון לאחר עריפה שהוא אסור הפסיד ממונו של כהן לפיכך יופסד ממונו שיעור שה לפדיון פטר חמור
יא Stars	פודה פטר חמור בשויו הפודה פטר חמור של חברו תרומה ותרומת מעשר בטבלים מן הגוי
יב 12 Bros	במה פודין פטר חמור נחשדו הכהנים על פטרי חמורים המפריש פדיון פטר חמור ומת

פרק ב – הלוקח עובר פרתו

יג BM Boy	ישראל קונה בהמת גוי בכסף גוי קונה בהמת ישראל בכסף אין מחזירין אונאה לגוי
---------------------	--

בכורות

בחינה דף ב – יג

- א. אכילת הנולד מן הטהורה ודומה לטמאה
- ב. ימי עיבורן של בריות
- ג. קדשו בכורות במדבר
- ד. כיון דאישתני הוה ליה מומא
- ה. מכר בהמה לעובדיה
- ו. אין מחזירין אונאה לגוי
- ז. תרומה ותרומת מעשר בטבלים מן הגוי
- ח. דרשה לאסור חלב בהמה טמאה
- ט. איסור הנאה בפטר חמור קודם פדיון
- י. אפשר לצמצם בשני פטרי חמורים
- יא. שאילות במקצת סימנין של אמו
- יב. במה פודין פטר חמור
- יג. עד שיהא היולד חמור והנולד חמור
- יד. ספק בכורה בלידת כמה חמורים
- טו. הפסיד ממונו של כהן לפיכך יופסד ממונו
- טז. שותפות עובד כוכבים בבכור
- יז. שאל קונטרקוס השר את רבן יוחנן בן זכאי
- יח. פריה ורביה של בריות
- יט. טמא הנולד מן הטהור ועיבורו מן הטמא
- כ. ישראל קונה בהמת גוי בכסף
- כא. שיעור שה לפדיון פטר חמור
- כב. פודה פטר חמור בשויו
- כג. גוי קונה בהמת ישראל בכסף
- כד. מודה רבי שמעון לאחר עריפה שהוא אסור
- כה. מה נשתנו פטרי חמורים
- כו. מי רגלים של חמור
- כז. כהנים ולוים פטורין מפדיון הבן ופטר חמור
- כח. נחשדו הכהנים על פטרי חמורים
- כט. האם רבי יהודה מתיר למכור עובר לעכו"ם
- ל. המפריש פדיון פטר חמור ומת

א. יו	ב. יא	ג. יב	ד. יג	ה. יד
ו. טז	ז. טז	ח. טז	ט. טז	י. טז
יא. טז	יב. טז	יג. טז	יד. טז	טו. טז
טז. טז	יז. טז	יח. טז	יט. טז	כ. טז
כא. טז	כב. טז	כג. טז	כד. טז	כה. טז
כו. טז	כז. טז	כח. טז	כט. טז	ל. טז

Hilchos Sukkah Quiz

(Identify the *daf* from which each halacha came from; 70 questions)

Note: each halacha is a direct quote from the Shulchan Aruch/Rama; answers are at the end.

תרכו:א

אין לעשות סכה תחת בית או אילן...¹

תרכו:ב

אם קצץ האילן להקשירו ולהיות הוא עצמו מהסכוד, כשר והוא שנינעו... ואם לאו, פסולה משום: תעשה, ולא מן העשוי.²

תרכו:א

הישן תחת המטה בסכה, אם היא גבוהה י' טפחים, לא יצא.³

תרכו:ב

הישן תחת הכילה בסכה, אם אינה גבוהה עשרה טפחים או שאין לה גג רחב טפח, יצא.⁴

תרכו:ד

פרס סדין תחת הסכך לנוי, אם הוא בתוך ארבעה טפחים לגג, כשרה; ואם הוא רחוק ד' טפחים מן הגג, פסולה; ואם אינו לנוי, אף על פי שהוא בתוך ארבעה טפחים, פסולה.⁵

תרכו:א

סכה שתחת סכה, העליונה כשרה והתחתונה פסולה; והגבי מילי...[ש]יש ביניהם עשרה טפחים...⁶

תרכו:ב

העושה סכתו בראש העגלה או בראש הספינה, אם אינה יכולה לעמד ברום מצויה דיבשה, פסולה...⁷

תרכו:א

דבר שמסכין בו, צריך שיהיה צומח מן הארץ, ותלוש, ואינו מקבל טמאה; אבל דבר שאינו צומח מן הארץ...אין מסכין בהם.⁸

תרכו:ב

וכן דבר שמקבל טמאה כגון שפודין וארפות המטה וכל הכלים, אין מסכין בהם; ואפלו אם נשברו, שלא נשאר בהם שעור קבלת טמאה.⁹

תרכו:ג

סככה בחצים שאין להם בית קבול, כשרה; ושיש בהם בית קבול, פסולה.¹⁰

תרכו:ו

[סככה] במחצלת של קנים וקש ושפה וגמי, בין שהיא חלקה ושהיא ראויה לשכיבה, בין שאינה חלקה ושהיא ראויה לשכיבה, אם היא קטנה, סתמא עומדת לשכיבה ומקבלת טמאה ואין מסכין בה, אלא אם כן עשאה לסכוד.¹¹

תרכו:יב

סכך בירקות שממנהו ליבש, אף על פי שפסולים לסכך מפני שמקבלים טמאה, אין דינם כסכך פסול לפסל בארבעה טפחים, אלא פאור חשיבי לפסל בשלשה; ואם אין דרכם ליבש, דינם כסכך פסול ופוסלים בד' טפחים.¹²

תרכו:יד

יש דברים שאסרו חכמים לסכך בהם לכתחלה, והם מיני עשבים שאינם ראויים לאכילה ואינם מקבלין טמאה, וריחם רע או שנושרים עליהן, דחיישינן שמא מתוך שריחן רע או שעליהן נושרים יצא מן הסכה.¹³

תרכו:טו

ואם כ"ה קנים או יותר הבאים מגזע אחד, וקשרם בראשם השני, אינה נקראת חבילה כיון שעקרו אחד; ואם אגד עמקם קנה אחד ויש בין שניהם כ"ה, הויא חבילה.¹⁴

תרכו:יח

וכן אסרו לסכך בגסרים שרחבן ארבעה, אפלו הפכו על צדן שאין בהם ארבעה; ואם אין ברחבן ארבעה, כשרים, אפלו הם משפים שדומים לכלים, ונהגו שלא לסכך בהם כלל.¹⁵

תרכו:יט

פרס עליה סדין מפני החמה, או תחתיה מפני הנשר, כלומר שלא יהיו עליו וקסמין נושרים על שלחנו, פסולה; אבל אם לא פרס אלא לנאותה, כשרה והוא שיהא בתוך ד' לסכך.¹⁶

תרל:א

...ונאפלו חממתה מרבה מצלתה מחמת הדפנות, כשרה¹⁷.

תרל:ב

דפנות הסכה, אם היו שתים זו אצל זו כמין ג"ם; עושה דפן שיש ברחבו יותר על טפח ומעמידו בפחות מג' לאחד מהדפנות, ונעמיד קנה¹⁸...

תרל:ו

סכה על גבי אכסדרה שיש לה פצימין... כשרה; לא היו לה פצימין, פסולה¹⁹...

תרל:ט

היו דפנותיה גבוהים שבעה ומשהו והעמידם בפחות משלשה סמוך לארץ, כשרה, אפלו הגג גבוה הרבה ובלבד שיהא מכון כנגדן... היו הדפנות גבוהות מן הארץ שלשה טפחים, פסולה²⁰.

תרל:י

העושה סכתו בין האילנות, והאילנות דפנות לה; אם היו חזקים... הרי זו כשרה²¹.

תרל:יא

עושים מחצה מבעלי חיים, שיקשר שם בהמה לדפן²².

תרל:יב

יכול לעשות מחברו דפן לסכה, להכשירה; ואפלו ביום טוב, ובלבד שלא ידע אותו שהעמד שם שבשביל מחצה העמד שם; אבל בחל, אפלו אם הוא יודע, שפיר דמי²³.

תרל:אג

היתה מעבה כמין בית, אף על פי שאין הכוכבים נראים מתוכה, כשרה²⁴.

תרל:אה

היה הסכוף מדביל והוא הסכוף שיהיה מקצתו למעלה ומקצתו למטה, כשר, ובלבד שלא יהיה בין העולה והיורד ג' טפחים; ואם היה ברחב זה העולה טפח או יותר, אף על פי שהוא גבוה מג' טפחים, רואין אותו כאלו ירד למטה ונגע בשפת זה היורד, והוא שיהיה מכון כנגד שפת היורד²⁵.

תרל:או

קנים היוצאים לאחורי הסכה, כגון שאחורי דפן אמצעי בולטים קנים מן הסכה ויש בהם הכשר סכה, וצלתה מרבה

מחמתה וג' דפנות, כשרה, אף על פי שהדפן האמצעי לא

נעשה בשבילם אלא בשביל עקר הסכה שהוא לפנים ממנו²⁶.

תרל:ט

בית המקרה בנסרים שאין עליהם מעזיבה ובא להכשירו לשם סכה, די בזה שישיר כל המסמרים לשם עשיית סכה, או שיטל מבין שני נסרים אחד ויתן סכה כשר במקומו וכלה כשרה, אפלו הנסרים רחבים ארבעה, ויש מי שאומר שצריך שלא יהיו הנסרים רחבים ארבעה²⁷.

תרל:י

סכה שאין לה גג, כגון שהיו ראשי הדפנות דבוקות זו בזו כמין צריף, או שסמך ראש הדפן של סכה לפתל, פסולה; ואם היה לה גג, אפלו טפח, או שהגביה הדפן הסמוך לפתל מן השקדקע טפח, הרי זו כשרה²⁸.

תרל:בא

סכה פסול, פוסל באמצע בד' טפחים; אבל פחות מד', כשרה, ומתר לישן תחתיו מן הצד אינו פוסל אלא בד' אמות, אבל פחות מד' אמות, כשרה דאמרינן דפן עקמה, דהינו לומר שאנו רואים כאלו הפתל נעקם ויחשב זה הסכה הפסול מגוף הפתל, ודבר זה הלכה למשה מסיני²⁹.

תרל:בג

סכה פסול פחות מארבעה, ואויר אצלו פחות משלשה, אין מצטרפים לפסול; הילכך אם אויר שלשה במקום אחד, אפלו מעטו בסכה פסול, כשר...³⁰

תרל:בא

סכה שהיא גבוהה למעלה מעשרים אמה, פסולה, בין שהיא גדולה בין שהיא קטנה, בין שמחצות מגיעות לסכה בין שאינן מגיעות; אבל עשרים, כשרה אפלו כל סכה למעלה מעשרים, כיון שאין בחללה אלא עשרים³¹.

תרל:בב

היתה גבוהה יותר מעשרים, והוצין יורדים למטה, אם צלתן מרבה מחמתן, כשרה; ואם לאו, פסולה³².

תרל:בה

היתה גבוהה מעשרים וכנה בה אצטבא כנגד דפן האמצעי על פני פלה, ובה שעור סכה, כשרה כל הסכה אפלו מהאצטבא והלאה³³.

תרלד:א

סָכָה שְׁאִין בָּהּ שִׁבְעָה עַל שִׁבְעָה, פְּסוּלָה; וְלַעֲנֹן גָּדֹל, אִין לָהּ שְׁעוֹר לְמַעְלָה.³⁴

תרלד:ב

אם היא עגלה, צריך שיהא בה כדי לרבע שבעה על שבעה.³⁵

תרלד:ד

מי שהיה ראשו ורבו בספה, ושלחנו חוץ לספה ואכל, כאלו לא אכל בספה, אפלו אם היא ספה גדולה, גננה שמה ממשך אחר שלחנו.³⁶

תרלה:א

סָכָה, אף על פי שלא נעשית לשם מצנה, כשרה; והוא שתהיה עשויה לצל, כגון ספת גויים, נשים, בהמה, כותיים, רועים, קיצים, פרגניו, שומרי שדות; אבל ספה שנעשית מאליה, פסולה, לפי שלא נעשית לצל.³⁷

תרלה:א

לפיכך החוטט בגדיש ועשהו ספה, אינה ספה, שהרי לא עומד גדיש זה לצל. לפיכך אם עשה בתחלה כשנתו שם הגדיש חלל טפח במשך שבעה לשם ספה, וחטט בה אחר כך והשלימה לעשרה, כשרה, שהרי נעשית סכה שלה לצל.³⁸

תרלו:א

סָכָה וְשֵׁנָה, דְּהִינוּ שֶׁעֲשָׂאָה קֹדֶם שִׁיכְנוּסוֹ שְׁלֹשִׁים יוֹם שֶׁלִּפְנֵי הַחֵג, כְּשֶׁרָה וּבִלְבָד שִׁיחַדֵּשׁ בָּהּ דְּבַר עֵתָה בְּגוּפָהּ לְשֵׁם הַחֵג, וְאֶפְלוּ בְּטַפַּח עַל טַפַּח סָגִי אִם הוּא בְּמָקוֹם אֶחָד; וְאִם הַחֲדוּשׁ עַל פְּנֵי כִלָּה, סָגִי אֶפְלוּ כָּל דָּהוּ; וְאִם עֲשָׂאָה לְשֵׁם הַחֵג, אֶפְלוּ מִתַּחֲלַת הַשָּׁנָה, כְּשֶׁרָה בְּלֹא חֲדוּשׁ.³⁹

תרלו:ב

יוצר כלי חרש שיש לו ב' סכות זו לפניו מזו ועושה קדרותיו בפנימית ומוכרם בחיצונה, הפנימית אינו יוצא בה ידי ספה כיון שהיא דירתו כל השנה אינו נפר שדר בה לשם מצנה; והחיצונה יוצא בה, שהרי אינו דר בה כל השנה.⁴⁰

תרלז:א

מי שלא עשה ספה, בין בשוגג בין במזיד, עושה ספה בחלו של מועד אפלו בסוף יום שביעי, וכן יכול לצאת מספה זו ולישב באחרת.⁴¹

תרלז:ג

ואם גזל עצים ועשה מהם ספה, אף על פי שלא חפרו ולא שנה בהם כלום, יצא; תקנת חכמים, שאין לבעל העצים אלא דמי עצים בלבד.⁴²

תרלח:א

עצי ספה אסורים כל שמונת ימי החג, בין עצי דפנות בין עצי סכה.⁴³

תרלט:א

כיצד מצות ישיבה בספה, שיהיה אוכל ושותה ודר בספה כל שבעת הימים, בין ביום בין בלילה, כדרך שהוא דר בביתו בשאר ימות השנה. וכל שבעת ימים עושה אדם את ביתו עראי ואת סכתו קבע. כיצד, פלים הנאים ומצעות הנאות, בספה; וכלי שתייה, כגון אשישות וכוסות, בספה.⁴⁴

תרלט:ב

ואין יושנים חוץ לספה אפלו שנת עראי...⁴⁵

תרלט:ד

כל שבעת הימים קורא ולומד בתוך הספה, וכשמבין ומדקדק במה שיקרא וילמד, יכול ללמד חוץ לספה כדי שתהא דעתו מושבת עליו.⁴⁶

תרלט:ה

יָרְדוּ גִשְׁמִים, הָרִי זֶה נִכְנָס לַתּוֹךְ הַבֵּית; מֵאִמְתִּי מֵתָר לַפְּנוֹת, מִשְׁיָרְדוֹ לַתּוֹךְ הַסָּכָה טְפוֹת שָׁאֵם יָפְלוּ לַתּוֹךְ הַתְּכַשִּׁיל יִפְסַל אֶפְלוּ תְּכַשִּׁיל שֶׁל פּוֹל.⁴⁷

תרמ:ג

חולים ומשמישהו פטורים מן הספה; ולא חולה שיש בו סכנה, אלא אפלו חש בראשו, או (חש בעיניו; ויש מי שאומר שאין המשמשים פטורים אלא בשעה שהחולה צריך להם.⁴⁸

תרמ:ה

אבל חייב בספה.⁴⁹

תרמו:א

חתן ושוכבינים וכל בני החפה פטורים מן הספה כל ז' ימי המשמה.⁵⁰

תרמג:א

סדר הקדוש: יין, קדוש וספה ואחר כך זמן, לפי שהזמן חוזר על קדוש היום ועל מצות ספה.⁵¹

תרמה:ב

נפְרָצוּ עָלָיו, וְהוּא שִׁידָלְדְלוּ מִשְׁדָּרוֹ שֶׁל לֹוֶלֶב כְּעָלִי הַתְּרִיּוֹת, פֶּסוּל.⁵²

תרמה:ג

...נִחְלָקָה הַתִּימָת בְּרֹב הָעֵלִין, פֶּסוּלָה...⁵³

תרמה:ז

נִסְדָּק [הלולב], אִם נִתְרַחֲקוּ שְׁנֵי סְדָקֵיו זֶה מִזֶּה עַד שִׁירָאוּ כְּשֶׁנִּגְמַם, פֶּסוּל.⁵⁴

תרמו:ג

עֲנַף עֵץ עֲבוֹת הָאֱמֹר בַּתּוֹרָה, הוּא הַהֶדֶס שֶׁעָלִיו חוֹפִין אֶת עֲצוֹ; כְּגוֹן שֶׁלִּשָּׁה עָלִין אוֹ יוֹמֵר, בְּגִבְעוֹל אֶחָד; אֲכָל אִם הָיוּ שְׁנֵי הָעָלִים בְּשָׁנָה, זֶה כְּגֵגֶד זֶה, וְהָעֵלָה הַשְּׁלִישִׁי לְמַעַלָּה מֵהֶם, אֵין זֶה עֲבוֹת אֲבָל נִקְרָא: הֶדֶס שׁוֹטָה.⁵⁵

תרמו:ו

יִבְשׁוּ עָלָיו, פֶּסוּל; כְּמִשׁוֹ, כְּשֶׁר.⁵⁶

תרמז:א

עֲרֵבֵי נֶחֱל הָאֱמֹר בַּתּוֹרָה, הוּא מִין יָדוּעַ הַנִּקְרָא כּוֹן; עָלָה שְׁלֹו מִשׁוּדָּ כְּנַחֲל, וּפְיו חֶלֶק, וְקִנָּה שְׁלֹו אֲדָם...וְיֵשׁ מִין אֶחָד דּוּמָה לְעֶרְכָּה...וְזֶהוּ הַנִּקְרָא: צִפְצָפָה, וְהִיא פֶּסוּלָה.⁵⁷

תרמח:ד

אֲתֵרוֹג שְׁנִמּוֹת כָּל בִּשְׂרוֹ בִּפְנִים, וְקִלְפָתוֹ הַחִיצוֹנָה קִימָת וְסִדְרֵי הַנֶּרַע קִימִים בִּפְנִים, כְּשֶׁר; וְיֵשׁ פּוֹסְלִים.⁵⁸

תרמח:ח

נָטַל הָעֵץ, שֶׁהוּא תְלוּי בּוֹ בְּאֵילָן, מַעֲקֵר הָאֲתֵרוֹג, וְנִשְׁאָר מִקּוֹמוֹ גּוּמָא, פֶּסוּל.⁵⁹

תרמח:כב

שְׁעוֹר אֲתֵרוֹג, קֶטֶן פְּחוֹת מִכְּבִיצָה, פֶּסוּל...⁶⁰

תרנב:ב

אֲסוּר לְאָכַל קֹדֶם שִׁיטְלָנוּ [הלולב]; וְאִם שָׁכַח וְאָכַל וְנִזְכַּר עַל שִׁלְחָנוֹ בְּיוֹם הָרִאשׁוֹן, שֶׁהוּא מִן הַתּוֹרָה, יִפְסִיק, אֲפֹלוּ יֵשׁ שְׁהוֹת בְּיוֹם לְטָלוֹ אַחֵר שִׁיאֲכַל; וּמִיּוֹם רִאשׁוֹן וְאֵילָף, אִם יֵשׁ שְׁהוֹת בְּיוֹם לֹא יִפְסִיק; וְאִם לֹא, יִפְסִיק.⁶¹

תרנג:א

הֶדֶס שֶׁל מִצְנָה אֲסוּר לְהַרִיחַ בּוֹ, אֲבָל אֲתֵרוֹג שֶׁל מִצְנָה מִתָּר לְהַרִיחַ בּוֹ מִן הַדִּין, אֲלֹא שֶׁלְּפִי שְׁנִחְלָקוּ אִם מְבָרְכִים עָלָיו אִם לֹא יֵשׁ לְמַנַּע מִלְּהַרִיחַ בּוֹ.⁶²

תרנו:א

אִם קִנָּה אֲתֵרוֹג שֶׁרָאוּי לְצִאֵת בּוֹ בְּצִמְצוּם, כְּגוֹן שֶׁהוּא כְּבִיצָה מְצִמְצֶמֶת, וְאַחֵר כִּף מִצָּא גְדוֹל מִמֶּנּוּ, מִצְנָה לְהוֹסִיף עַד שֶׁלִּישׁ מִלְגֵּיו בְּדָמֵי הָרִאשׁוֹן, כְּדֵי לְהַחֲלִיפוֹ בְּיוֹמֵר נֶאֱדָה.⁶³

תרנז:א

קֶטֶן הַיּוֹדֵעַ לְנַעֲנַע לֹוֶלֶב כְּדִינוֹ, אֲבִיו חַיֵּב לְקַנּוֹת לוֹ לֹוֶלֶב כְּדֵי לְחַנְכוֹ בְּמִצְוֹת.⁶⁴

תרנח:א

מִן הַתּוֹרָה אֵין מִצְוַת לֹוֶלֶב חוּץ לְמַקְדָּשׁ אֲלֹא יוֹם רִאשׁוֹן, וְחֻכָּמִים תִּקְנוּ שִׁיְהֵא נָטַל בְּכָל מְקוֹם כָּל שִׁבְעָה.⁶⁵

תרנח:ד

נִתְּנוּ לוֹ עַל מְנַת לְהַחֲזִירוֹ, הָרִי זֶה יוֹצֵא בּוֹ יָדֵי חוֹכְתוֹ וּמַחֲזִירוֹ, שְׁמִתָּנָה עַל מְנַת לְהַחֲזִיר שְׁמָה מִתָּנָה; וְאִם לֹא הַחֲזִירוֹ, לֹא יֵצֵא אֲפֹלוּ נָתַן לוֹ אֶת דָּמָיו, וְאֲפֹלוּ נֶאֱנַס מִיָּדוֹ; וְכֵן אִם הַחֲזִירוֹ לְאַחֵר זֶמַן מִצְוָתוֹ, לֹא יֵצֵא.⁶⁶

תרסב:א

בְּיוֹם שְׁנֵי מְבָרָךְ עַל נְטִילַת לֹוֶלֶב, וְכֵן בְּכָל שָׁאָר יָמִים.⁶⁷

תרסד:ב

וְנוֹטְלִים עֶרְכָּה בְּיוֹם זֶה [הושענא רבה], מְלַבֵּד עֶרְכָּה שֶׁבְּלֹוֶלֶב, וְאֵין מְבָרְכִין עָלֶיהָ...⁶⁸

תרסה:א

אֲתֵרוֹג בְּשִׁבְעֵי אֲסוּר, שֶׁהָרִי הַקָּצָה לְכָל שִׁבְעָה, וְאֲפֹלוּ נִפְסַל אַחֵר שֶׁעָשָׂה בּוֹ מִצְנָה אֲסוּר כָּל שִׁבְעַת יָמִים; וּבִשְׁמִינֵי עֲצָרָת, מִתָּר. וּבְחוּצָה לְאֶרֶץ, שֶׁעוֹשִׂים שְׁנֵי יָמִים טוֹבִים שֶׁל גְּלִיּוֹת, אֲסוּר אֶף בִּשְׁמִינֵי וּמִתָּר בְּתִשְׁעֵי, וְאֲפֹלוּ חָל לְהִיּוֹת בְּאֶחָד בְּשִׁבְתָּ.⁶⁹

ובחוצה לארץ, אוכלים בספסל בלילה וביום, מפני שהוא
ספק שביעי, ואין מברכין על ישיבתה, ומקדשין ואומרים
זמן⁷⁰.

סוכה (ג.) ³⁶	סוכה (ט.) ¹
סוכה (ח.) ³⁷	סוכה (יא.) ²
סוכה (טז.) ³⁸	סוכה (כ.) ³
סוכה (ט.) ³⁹	סוכה (י.) ⁴
סוכה (ח.) ⁴⁰	סוכה (י.) ⁵
סוכה (כז.) ⁴¹	סוכה (י.) ⁶
סוכה (לא.) ⁴²	סוכה (כג.) ⁷
סוכה (ט.) ⁴³	סוכה (יא.) ⁸
סוכה (כז.) ⁴⁴	סוכה (טו.) ⁹
סוכה (כו.) ⁴⁵	סוכה (יב.) ¹⁰
סוכה (כח.) ⁴⁶	סוכה (יט.) ¹¹
סוכה (כט.) ⁴⁷	סוכה (יג.) ¹²
סוכה (כו.) ⁴⁸	סוכה (יב.) ¹³
סוכה (כה.) ⁴⁹	סוכה (יג.) ¹⁴
סוכה (כה.) ⁵⁰	סוכה (יד.) ¹⁵
סוכה (נו.) ⁵¹	סוכה (י.) ¹⁶
סוכה (לב.) ⁵²	סוכה (ז.) ¹⁷
סוכה (לב.) ⁵³	סוכה (ו-ז.) ¹⁸
סוכה (לא.) ⁵⁴	סוכה (יח.) ¹⁹
סוכה (לב.) ⁵⁵	סוכה (טז.) ²⁰
סוכה (לא.) ⁵⁶	סוכה (כד.) ²¹
סוכה (לג-לד.) ⁵⁷	סוכה (כג.) ²²
סוכה (לו.) ⁵⁸	עירובין (מד.) ²³
סוכה (לה.) ⁵⁹	סוכה (כב.) ²⁴
סוכה (לד.) ⁶⁰	סוכה (כב.) ²⁵
סוכה (לח.) ⁶¹	סוכה (יט.) ²⁶
סוכה (לז.) ⁶²	סוכה (טו.) ²⁷
שבת (קלג.) ⁶³	סוכה (יט.) ²⁸
סוכה (מב.) ⁶⁴	סוכה (יז-יז.) ²⁹
סוכה (מא.) ⁶⁵	סוכה (יז.) ³⁰
סוכה (מא.) ⁶⁶	עירובין (ב-ג), סוכה (ב.) ³¹
סוכה (מו.) ⁶⁷	סוכה (ד.) ³²
סוכה (מד.) ⁶⁸	סוכה (ד.) ³³
סוכה (מו.) ⁶⁹	סוכה (ג.), ולענין גודל הסוכה דאין לה שיעור, נלמד ממש"כ ³⁴
סוכה (מח.) ⁷⁰	בסוכה (כז.) מלמד שכל ישראל ראויין לישב בסוכה אחת. ³⁵
	סוכה (ח.) ³⁵

לזכות הודיה אמונה בת שושנה רחל שתחי' לרפואה שלימה בתוך שאר חולי ישראל

1. שור או קשב או עז כי יולד (ויקרא כב, כז) - כדרך שאתה נוהג בעולה נוהג בתמורתה כדרך שאתה נוהג בשלמים נוהג בולדיהם יכול אף ילד חטאת ותמורת אשם כן ת"ל רק דברי ר' ישמעאל
2. שם - כלאים שה כתוב ואמר רבא זה בנה אב כ"מ שנאמר שה אינו אלא להוציא את הכלאים שאני הכא דאמר קרא או לרבות את הכלאים וכל או לרבות הוא והתניא שור או קשב פרט לכלאים או עז פרט לנדמה אמר רבא הכא מענייניה דקרא והכא מענייניה דקרא
3. שם - מכר בהמה לעובדיה מאי תיבעי לרבי יהודה תיבעי לרבנן תיבעי לרבי יהודה עד כאן לא קא שרי רבי יהודה אלא בשבורה דלא אתיא לאיחלופי אבל שלמה דאתיא לאיחלופי אסור או דלמא ומה שבורה דפסקה מיניה וכל שכן שלמה דלא פסקה מיניה
4. תחת אמו (שם) - לא יאמר הראשון לכשתבא אצלי אזונה אלא מוליך לה מזונותיה למקום שאמה אמו רב חסדא זאת אומרת בת אצל אמה
5. אתו ואת בנו לא תשחטו ביום אחד (שם, כח) - אותו ואת בנו נוהג בין בארץ בין בחוצה לארץ בפני הבית ושלם בפני הבית בחולין ובמוקדשין
6. שם - נותן אדם מעה לחנוני ולנחתום כדי שיזכה לו עירוב דברי ר"א... עשאו ר"א כד' פרקים בשנה דתנן בד' פרקים אלו משחיטין את הטבח בע"כ אפי' שור שנה אף דינר ואין ללוקח אלא דינר א' כופין אותו לשחוט
7. זבח תודה (שם, כט) - אין מביאין תודה בחג המצות מפני חמץ שבה ולא בעצרת מפני שהוא יו"ט אבל מביא אדם תודתו בחג הסוכות אשר תקראו אתם (כגב) - מניין שמחללין עליהן את השבת ת"ל אלה מועדי ה' אשר תקראו אותם במועד
8. אלה הם מועדי (שם) - בארבעה פרקים בשנה המוכר בהמה לחבירו צריך להודיעו אמה מכרתי לשחוט בתה מכרתי לשחוט ואלו הן עיר"ט האחרון של חג ועיר"ט הראשון של פסח וערב עצרת וערב ראש השנה וכדברי רבי יוסי הגלילי אף ערב יום הכפורים בגליל
9. ששית ימים תעשה מלאכה (שם, ג) - גדולה מלאכה שמכבדת את בעליה
10. ובימים השביעי שבת שבתון מקרא קדש כל מלאכה לא תעשו (שם) - לא ישכור אדם מרחצו לגוי מפני שנקרא על שמו וגוי זה עושה בו מלאכה בשבתות ובמים טובים
12. כלל מושבתיכם (שם) - ללמדך שכ"מ שנאמר בו מושב אינו אלא לאחר ירושה וישיבה דברי ר' ישמעאל א"ל ר"ע הרי שבת שנאמר בו מושבות ונוהגת בין בארץ בין בחו"ל
13. שם - נכרי ששבת חייב מיתה שנאמר ויום ולילה לא ישבתו ואמר מר אזהרה שלחן זו היא מיתתן אמר רבינא אפי' שני בשבת
14. שם - אתרו ביה לקטלא כולי עולם לא פליגי דאין לוקה ומת כי פליגי דאתרו ביה למלקות רבי ישמעאל סבר לא שניתן לאזהרת מיתת בית דין לוקין עליו ור"ע סבר לא שניתן לאזהרת מיתת בית דין אין לוקין עליו
15. בחדש הראשון (שם, ה) - מניין למלכים שאין מניין להם אלא מניסן
16. שבעת ימים מצות תאכלו (שם, ו) - ששית ימים תאכל מצות ובימים השביעי עצרת לה' אלהיך מה שביעי רשות אף ששית ימים רשות
17. כי תבאו אל הארץ (שם, י) - מפני מה נתאוו משה רבינו ליכנס לא"י וכי לאכול מפרה הוא צריך או לשבוע מטובה הוא צריך
18. שם - לא תסגיר עבד אל אדוניו אשר ינצל אליך מעם אדוניו... בעבד שברח מחו"ל לארץ הכתוב מדבר
19. ראשית קצירכם (שם) - כתוב א' אומר וקצרתם את קצירה והבאתם את עמר וכתוב ראשית קצירכם אל הפהן הא כיצד ממקום שאתה מביא אי אתה קוצר ממקום שאי אתה מביא אתה קוצר
20. שם - כל מצוה שהיא תלויה בארץ אינה נוהגת אלא בארץ...ה"ק כל מצוה שהיא חובת הגוף נוהגת בין בארץ בין בחו"ל חובת קרקע אינה נוהגת אלא בארץ
21. והבאתם את עמר (שם, י) - הנה עומד ומקריב מנחת העומר ונטמאת בידו אומר ומביאין אחרת תחתיה ואם אין שם אלא היא אומרים לו הוי פקח ושתוק
22. וכרמל (שם, יד) - מנין ללשון נוטריקון מה"ת...דבי רבי נתן אמרי כי ירט הדרך לנגדי יראה ראתה נטתה דבי רבי ישמעאל תנא פרמל פר מלא
23. ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד עצם היום הזה (שם, יד) - חדש בדיל מיניה חמץ לא בדיל מיניה
24. שם - ושיהא יום הנה כולו אסור (*1+1*)
25. שם - בז' באדר מת משה ופסק מן מליד והיו מסתפקין ממן שבכליהם עד ט"ז בניסן
26. והקרבנות על הלחם שבעת כבשים תמימים (שם, יח) - הפר והאילים והכבשים והשעיר אין מעכבין את הלחם ולא הלחם מעכבין הלחם מעכב את הכבשים ואין הכבשים מעכבין את הלחם דברי רבי עקיבא
27. לא תכלה פאת שדה בקצירך ולקט קצירך לא תלקט (שם, כב) - מי שלקט את הפאה ואמר ה"ז לפלוני עני ר"א אומר זכה לו וחכ"א יתננה לעני הנמצא ראשון אמר עולא אמר ריב"ל מח' מעשיר לעני דר"א סבר מגו דאי בעי מפקר נכסיה והוי עני וחזי ליה השתא נמי חזי ליה ומגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה ורבנן סברי חד מגו אמרינן ב' מגו לא אמרינן אבל מעני לעני ד"ה זכה לו דמגו דזכי לנפשיה זכי נמי לחבריה
28. שם - אמר רב אסי אמר רבי יוחנן המצר והחצב מפסיקין בנכסי הגר אבל לענין פאה וטומאה לא כי אתא רבין אמר רבי יוחנן אפי' לפאה וטומאה פאה מאי היא דתנן ואלו מפסיקין לפאה הנחל והשלולית ודרך הרבים ודרך היחיד ושביל הרבים ושביל היחיד הקבוע בין בימות החמה ובין בימות הגשמים
29. ועניתם את נפשותיכם (שם, כז) - אותה שנה לא עשו ישראל את יוה"כ והיו דואגים ואומרים שמא נתחייבו שונאיהן של ישראל כלליה יצתה בת קול ואמרה להם כולכם מזומנין לחיי העוה"ב
30. כי יום כפרים הוא לכפר עליכם (שם, כח) - רבי אומר על כל עבירות שבתורה בין עשה תשובה בין לא עשה תשובה יוה"כ מכפר חוץ מפורק עול ומגלה פנים בתורה ומפר ברית בבשר שאם עשה תשובה יוה"כ מכפר ואם לאו אין יוה"כ מכפר (2)

חג הסוכות-זמן שמחתנו תשפ"ז – Zichru Simanim Parshas haShavua Quiz

31. כל מלאכת עבודה לא תעשו (שם, לה) - כל מלאכת עבודה לא תעשו לימד על חולו של מועד שאסור בעשיית מלאכה דברי ריה"ג ר"ע אומר אינו צריך הרי הוא אומר אלה מועדי ה' וגו' במה הכתוב מדבר אם בראשון הרי כבר נאמר שבתון אם בשביעי הרי כבר נאמר שבתון ואין הכתוב מדבר אלא בחולו של מועד ללמדך שאסור בעשיית מלאכה
32. זבח ונסכים (שם, לו) - אין הנסכים מתקדשין אלא בשחיטת הזבח מ"ט אמר קרא זבח ונסכים תנו הנסכים שקדשו בכלי ונמצא זבח פסול אם יש זבח אחר יקרב עמו ואם לאו יפסלו בלינה
33. תחגו את חג ה' שבעת ימים (שם, לו) - הזורק מקצת דם בחוץ חייב רבי אלעזר אומר אף המנסף מי החג בחג בחוץ חייב
34. ולקחתם לכם ביום הראשון (שם, מ) - קא פסיק ותני ל"ש ביר"ט ראשון ול"ש ביר"ט שני בשלמא יבש הדר בעינו וליכא אלא גזול בשלמא יר"ט ראשון דכתיב לכם משלכם אלא ביר"ט שני אמאי לא
35. שם - ר"א מהיכא גמיר לה מלולב גמר לה או מניסוף המים גמר לה מלולב גמר לה מה לולב ביום אף הזכרה ביום או דלמא מניסוף המים גמר לה מה ניסוף המים מאורתא
36. שם - בשלמא יר"ט ראשון דכתיב לכם משלכם אלא ביר"ט שני אמאי לא
37. ושמחתם (שם) - ושמחת בחג לרבות כל מיני שמחות לשמחה מפאן אמרו חכמים ישראל יוצאין ידי חובתן בנדריים ונדבות ובמעשר בהמה והלחנים בחטאת ואשם ובבכור ובחזה ושוק
38. פרים בני בקר שלשה עשר (במדבר כט, יג) - הגי' ע' פרים כנגד מי כנגד ע' אומות פ' יחיד למה כנגד אומה יחידה משל למלך ב"ו שאמר לעבדיו עשו לי סעודה גדולה ליום אחרון אמר לאוהבו עשה לי סעודה קטנה כדי שאהנה ממך
39. והנשים [ותשכבנה] (זכריה יד, ב) - בן ט' שנים ויום א' גר עמוני ומואבי מצרי ואדומי כותי נתין חלל וממזר שבאו על כהנת לוי' וישראלית פסלוה...מנא הגי' מילי וכו'
40. שם - אמר רב המנונא שומרת יבם שזינתה אסורה ליבמה...אמרי במערבא לית הילכתא כרב המנונא
41. על פני ירושלים (זכריה יד, ד) - הנה עומד בחור'ל יכוין את לבו כנגד א"י...הנה עומד בא"י יכוין את לבו כנגד ירושלים
42. שם - מעות שנמצאו לפני סוחר בהמה לעולם מעשר ובהר הבית חולין ובירושלם בשאר ימות השנה חולין ובשעת הרגל הכל מעשר
43. שם - קדושת שילה יש אחריה היתר וקדושת ירושלים אין אחריה היתר
44. חצי החר צפונה וחציו נגבה (שם) - האומר לחבירו חצי שדה אני מוכר לך משמנין ביניהן ונוטל חצי שדה חציה בדרום אני מוכר לך משמנין ביניהן ונוטל חציה בדרום
45. בקיץ ובחורף (שם, ח) - ר"י אומר בשעת הוצאת זבלים אדם מוציא זבלו לרה"ר וצוברו כל ל' יום כדי שיהא נישוף ברגלי אדם וברגלי בהמה שע"מ כן הנחיל יהושע את הארץ
46. ביום ההוא יהיה ה' א' ושמו א' (שם, ט) - לא כעוה"ז העוה"ב נכתב ב' ה' ונקרא בא' ד' אבל לעוה"ב כולו א' נקרא ב' ה' ונקתב ב' ה'
47. ולא יהיה כנעני עוד בבית ה' (שם, כא) - אמר רבי יוחנן פתחילה אין מקבלין מהן לא דבר מסויים ולא דבר שאינו מסויים ובסוף מקבלין מהן דבר מסויים ואין מקבלין מהן דבר שאינו מסויים רשב"ל אמר בין בתחילה בין בסוף אין מקבלין מהן לא דבר מסויים ולא דבר שאינו מסויים
48. צאן ובקר אשר לא יספרו ולא ימנו מרב (מלכים א' ח, ה) - ביום ההוא קידש המלך תוך החצר וגו' פי מזבח (שעשה משה) קטן מהכיל דברים ככתב דברי רבי יהודה א"ל רבי יוסי והלא כבר נאמר אלה עלות יעלה שלמה על המזבח ההוא ואילו בבית עולמים הוא אומר ויזבח שלמה את זבח השלמים אשר זבח לה' בקר עשירים ושנים אלה וכשאתה מגיע לחשבון עולות ולמנין אמות זה גדול מזה
49. אין בארון רק שני לחות האבנים (שם, ט) - ארון שעשה משה אמתים וחצי ארכו ואמה וחצי רחבו ואמה וחצי קומתו באמה בת ו' טפחים והלוחות ארכו ו' ורחבו ו' ועביו ג' מונחות כנגד ארכו של ארון כמה לוחות אוכלות בארון י"ב טפחים נשתתירו שם ג' טפחים צא מהן טפח חציו לכותל זה וחציו לכותל זה נשתתירו שם ב' טפחים שבהן ס"ת מונח שנאמר אין בארון רק שני לחות האבנים אשר הנח שם משה וגו' מאי אין בארון רק מיעוט אחר מיעוט ואין מיעוט אחר מיעוט אלא לרבות ס"ת שמונח בארון
50. מכל שבטי ישראל (שם, טז) - הורו ב"ד חלב מותר ועשו מיעוט הקהל וחזרו ב"ד בהן והורו ועשו מיעוט אחר מהו כיון דב' ידיעות נינהו לא מצטרף או דלמא כיון דאידי ואידי חלב הוא מצטרף

1. נזיר כה	11. עבודה זרה כא	21. יומא ז	31. חגיגה יח	41. ברכות ל
2. בבא קמא עז	12. קידושין לז	22. שבת קה	32. מנחות עט	42. שקלים יט
3. בכורות ב	13. סנהדרין נח	23. פסחים יא	33. זבחים קי	43. מגילה י
4. כתובות קב	14. מכות יג	24. סוכה מא, *ראש השנה ל*	34. סוכה כט	44. בבא בתרא קז
5. חולין עח	15. ראש השנה ב	25. קידושין לח	35. תענית ב	45. בבא קמא ל
6. עירובין פא	16. פסחים כז	26. מנחות מה	36. סוכה כט	46. פסחים נ
7. ביצה יט	17. סוטה יד	27. בבא מציעא ט	37. חגיגה ט	47. שקלים ד
8. ראש השנה כא	18. גיטין מה	28. בבא בתרא נה	38. סוכה נה	48. זבחים נט
9. חולין פג	19. מנחות עא	29. מועד קטן ט	39. יבמות סח	49. בבא בתרא יד
10. נדרים מט	20. קידושין לז	30. יומא פה, שבועות יג	40. סוטה יח	50. הוריות ג

חג שמח!